

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Dumitru Mardari,
Maria Ghervas,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare, declarate de avocatul Tudor Barbă, în numele condamnatului Zlobin Andrei și de condamnatul Iacovlev Nicolai, împotriva sentinței Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 03 iunie 2016, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 iulie 2018, în privința condamnaților

***Zlobin Andrei XXXXXX**, născut la
XX XXXX XXXX, originar și locuitor al XXXXXX.,
XXXXXX, XXX, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;*

***Iacovlev Nicolai XXXX**, născut la
XX XXXXX XXXX, originar și locuitor al XXXXXX,
XXXXXX, XXX, XXX, cetățean al R. Moldova,
fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>18.05.2015 – 03.06.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>19.08.2016 – 25.04.2017,</i>
<i>instanța de recurs ordinar:</i>	<i>25.04.2018 – 18.07.2018,</i>
<i>în anulare:</i>	<i>18.12.2018 – 05.03.2019.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 03 iunie 2016, Zlobin Andrei a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzută la art. 42 alin. (3), (4), (5), 197 alin. (2) lit. a) Cod penal - pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Zlobin Andrei a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit. a), j), p) Cod penal la detenție pe viață, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 03.06.2016, cu includerea perioadei aflării în stare de arest din 03.12.2014 până la 22.03.2016.

Iacovlev Nicolai a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzută la art. 42 alin. (2), 197 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Iacovlev Nicolai a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit. a), b), j), p) Cod penal la detenție pe viață, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 03.06.2016, cu includerea perioadei aflării în stare de arest din 03.12.2014 până la 22.03.2016.

De la inculpați s-au încasat în beneficiul lui Brînză O. prejudiciul moral în mărime de a câte 400.000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de a câte 3000 lei de la fiecare, în rest acțiunea civilă fiind admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța a constatat că inculpatul Zlobin A., urmărind scopul omorului lui Brînză T., din motive de gelozie, a elaborat un plan criminal și în vederea realizării intenției sale a organizat din timp înfăptuirea acestuia.

Astfel, Zlobin A. l-a recrutat pe Iacovlev N., pe care l-a cointerestat material, promițându-i o remunerare, pentru executarea infracțiunii planificate.

La 02 decembrie 2014, orele 14.30, Zlobin A. și Iacovlev N., de comun acord și prin înțelegere prealabilă, acționând cu intenție directă, cu o deosebită cruzime, dându-și seama că vor provoca victimei chinuri și suferințe deosebite, repartizând din timp între ei rolurile, s-au deplasat cu automobilul "Dacia Logan", n.î. XXX XXX, luat în locațiune în acest scop, în curtea blocului locativ din XXXXXX, XXX, XXXXXX, unde au așteptat venirea victimei. În momentul în care Brînză T. a apărut în vizorul lor, Iacovlev N. și-a pus pe față o mască medicinală pentru a nu fi recunoscut, a luat din automobil acid sulfuric și acid azotic, pregătite din timp în calitate de mijloace ale comiterii infracțiunii de către Zlobin A., a ieșit din automobil, a intrat din urma ei în scara blocului locativ din XXXXXX, XXX, XXXXXX și a stropit-o peste cap, în regiunea feței și a gâtului cu soluțiile de acid, după care împreună cu Zlobin A. au părăsit locul comiterii infracțiunii. În urma leziunilor corporale primite, la 03.12.2014, Brînză T. a decedat la Centrul Republican Leziuni Termice al Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 190D/2416 din 16.12.2014-12.03.2015, decesul lui Brînză T. a survenit în rezultatul intoxicației acute cu toxic coroziv (acid sulfuric), care a dezvoltat distrofie în organele interne (rinichi, ficat, miocard) și a generat în final insuficiența hepato-renală acută. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat: arsuri chimice ale capului, feței, membrului superior stâng, gr. IIIB-IV, S~5-6 %, produse prin aplicarea sau stropirea cu toxic coroziv, posibil în termenul și circumstanțele indicate, are legătură directă cu cauza decesului, se califică ca vătămare corporală gravă. În proba de dializat de tegument s-au depistat sulfatați, care ar putea indica la prezența acidului sulfuric.

Inculpatul Iacovlev N., urmărind scopul omorului lui Brînză T., din interes material, acționând în baza unui plan criminal elaborat din timp, fiind recrutat de

Zlobin A. și cointerestat material de către acesta, fiindu-i promisă remunerare pentru executarea infracțiunii planificate, la 02 decembrie 2014, orele 14.30, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Zlobin A., acționând cu intenție directă, cu o deosebită cruzime, dându-și seama că va provoca victimei chinuri și suferințe deosebite, repartizând din timp între ei rolurile, s-au deplasat cu automobilul „Dacia Logan”, n.î. XXXXXX, luat în locațiune în acest scop de către Zlobin A., în curtea blocului locativ din XXXXXX, XXX, XXXXX, unde au așteptat venirea victimei. În momentul în care Brînza T. a apărut în vizorul lor, Iacovlev N. și-a pus pe față o mască medicinală pentru a nu fi recunoscut, a luat din automobil acid sulfuric și acid azotic, pregătite din timp în calitate de mijloace ale comiterii infracțiunii de către Zlobin A., a ieșit din automobil, a intrat din urma ei în scara blocului locativ din XXXXXX, XXX, XXXXXX și a stropit-o peste cap în regiunea feței și a gâtului cu soluțiile de acid, după care împreună cu Zlobin A. au părăsit locul comiterii infracțiunii. În urma leziunilor corporale primite, la 03.12.2014, Brînza T. a decedat la Centrul Republican Leziuni Termice al Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 190D/2416 din 16.12.2014-12.03.2015, decesul lui Brînza T. a survenit în rezultatul intoxicației acute cu toxic coroziv (acid sulfuric), care a dezvoltat distrofie în organele interne (rinichi, ficat, miocard) și a generat în final insuficiența hepato-renală acută. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat: arsuri chimice ale capului, feței, membrului superior stâng, gr. IIIB-IV, S ~5-6 %, produse prin aplicarea sau stropirea cu toxic coroziv, posibil în termenul și circumstanțele indicate, are legătură directă cu cauza decesului, se califică ca vătămare corporală gravă. În proba de dializat de tegument s-au depistat sulfați, care ar putea indica la prezența acidului sulfuric.

Totodată, inculpatul Zlobin A. se învinuiește că, urmărind scopul deteriorării bunurilor altei persoane, a elaborat un plan criminal și în vederea realizării intenției sale a organizat din timp înfăptuirea acestuia.

Astfel, Zlobin A. l-a recrutat pe Iacovlev N., pe care l-a motivat material, promițându-i o remunerare, pentru executarea infracțiunii planificate. Prin urmare, în noaptea de 20 octombrie 2014 spre 21 octombrie 2014, Iacovlev N. a incendiat automobilul parcat în fața blocului locativ din XXXXXX, XXXXXX, XXX, de model „Honda Accord”, n.î. XXXXXX, ce aparține lui Brînză O., cauzându-i părții vătămăte daune în proporții mari, în mărime de 55.997,11 lei.

Acțiunile lui Zlobin A. au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 42 alin. (3), (4), (5), 197 alin. (2) lit. a) Cod penal.

La fel, inculpatul Iacovlev N. se învinuiește că, urmărind scopul deteriorării bunurilor altei persoane, din interes material, acționând ca autor, în baza unui plan criminal elaborat din timp, fiind recrutat de Zlobin A. și cointerestat material de către acesta, fiindu-i promisă remunerare pentru executarea infracțiunii planificate, în noaptea de 20 octombrie 2014 spre 21 octombrie 2014, a incendiat automobilul parcat în fața blocului locativ din XXXXXX, XXX, XXXXXX, de model „Honda Accord”, n.î. XXXXXXXX, ce aparține lui Brînză O., cauzându-i părții vătămăte daune în proporții mari, în mărime de 55.997,11 lei.

Acțiunile lui Iacovlev N. au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 42 alin. (2), 197 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Instanța a reținut că inculpatul Iacovlev N. nu a recunoscut vina și a declarat că a aflat de la Zlobin A. că relația lui cu victima s-a răcit și i-a apărut o idee neordinară, că crearea unei situații artificiale de pericol ar face-o pe aceasta singură să iasă la contact și să se apropie de Zlobin A. Inspirându-se dintr-un film, a considerat că o reacție chimică dintre substanțele lichide ar fi în măsură să o sperie pe victimă și ar face-o să apeleze la Zlobin A. după ajutor, urmând să se refacă relația dintre ei. Cunoștea că Zlobin A. are intenții serioase și dorea să se căsătorească cu victima, iar el a vrut să-l ajute. Reieșind din cunoștințele pe care le avea de la lecțiile de chimie din școală, făcând diferite experiențe cu substanțe chimice, i s-a părut că acidul va reacționa cu careva substanțe și va produce un fum. Pentru aceasta a cumpărat soluție care se folosește la curățarea WC și care conține acid. La acel moment Zlobin A. nu înțelegea și nu știa ce intenționează să facă el, iar el nu l-a preîntâmpinat, asigurându-l doar că totul va fi bine. S-au întâlnit la garajul lui Dulgher S., fără vreun scop. Până au discutat, a încercat să amestece aceste lichide cu ceea ce era sub mână, dar nu a avut loc nici o reacție deosebită. Apoi a găsit un borcan mic cu spirt pe care, adăugându-l în soluția procurată, s-a produs un fum brusc de culoare oranj. Dulgher S. și Zlobin A. au participat la aceste experiențe, doar fiindu-le interesant rezultatul. Astfel, urma să întâlnească victima undeva în scară, ca să o sperie și nu avea careva intenții criminale. Pe parcursul a câteva săptămâni până la cele întâmplate Zlobin A. a încercat să se întâlnească cu victima pentru a discuta. În acea zi, la fel, s-au apropiat de casă în speranța ca o vor întâlni pe Taisia. În mașină avea măști medicinale și el a decis să îmbrace una, pentru ca victima să nu-l recunoască și pentru a mări efectul de frică. Pe mâini purta mănuși pentru că era iarna. În acea zi a așteptat victima, a ieșit din mașină și a urmat-o în scara casei. Aceasta nu i-a atras atenția. A intrat după ea în ascensor, cu intenția să combine ambele lichide și să lase borcanul pe podea în ascensor în momentul când acolo se afla victima. Întorcându-se cu fața la el, aceasta s-a speriat. Victima s-a repezit în întâmpinare, l-a îmbrâncit, iar lichidul, spirtul și soluția pentru WC s-au vărsat peste ambii. El s-a speriat, a ieșit afară și l-a sunat pe Zlobin A., deoarece acesta plecase. Când a urcat în mașină, hainele erau în pete de acid și spirt, Zlobin A. l-a întrebat ce s-a întâmplat și el i-a povestit totul. Nu recunoaște fapta de omor care i se încredințează și nu a fost nici un plan în acest sens, el având doar ideea de a-i împăca, restul s-a întâmplat spontan. Nu a urmărit vreun interes material or, Zlobin A. nu avea pentru ce să-i propună recompensă. Declarațiile date în ședința de judecată sunt corecte, dar nu corespund celor date la urmărirea penală. Înainte de a da declarațiile fixate, cu el au discutat colaboratorii poliției care l-au reținut în lipsa avocatului și el a spus ceea ce l-au rugat. După audiere în calitate de bănuit, cu el au mai discutat colaboratorii poliției în izolator, când au venit să-l conducă la expertiză. Pe drum aceștia au discutat cu el referitor la plângerea sa împotriva acțiunilor polițiștilor. Soluția pentru spălarea țevilor de canalizare, care conține acid a cumpărat-o la piață. *Andrei a cumpărat soluția.* După ce a cumpărat acidul, o zi sau două a urmărit victima, acidul tot acest timp fiind în automobil. Totodată, nu are nici o legătură cu incendierea automobilului și cunoaște doar din auzite despre aceasta.

Inculpatul Zlobin A. nu a recunoscut și a indicat că în noiembrie 2014 s-a întâlnit cu prietenul său apropiat Iacovlev N. Fiind în Israel, el i-a comunicat că relația lui cu victima s-a răcit pe motiv că îi acordă prea puțină atenție, iar aceasta a încetat să-i răspundă la telefon, nu răspundea și nu putea lua legătura cu ea. Iacovlev N. i-a promis că va încerca să-i împace. Au mers împreună la piață, de unde au cumpărat soluție pentru WC, apoi au mers în garaj unde el a făcut careva experiențe. Ulterior, de câteva ori, s-au apropiat de casa unde locuia victima pentru a vedea dacă este sau nu acasă. Apoi, la rugămintea lui Iacovlev N., l-a dus lângă casa unde locuia victima, l-a lăsat acolo și a plecat. S-au deplasat cu automobilul de model „Dacia Logan”, pe care l-a închiriat pe 3-5 zile. Iacovlev N. l-a telefonat după masă și l-a rugat să vină să-l ia de la clinica „Medpark”. Acesta era foarte îngrijorat, iar el cu greu i-a recunoscut vocea la telefon. Toate hainele lui Iacovlev N. erau îmbibate cu un lichid care mirosea urât, acesta era în stare de șoc și l-a rugat să-l ducă în Anenii Noi, iar în mașină i-a povestit ce s-a întâmplat. L-a dus pe Iacovlev N. în Anenii Noi. Pe drum scurta murdară a aruncat-o și s-a întors în oraș. A doua zi a aflat despre cele întâmplate. Nu a avut o înțelegere prealabilă cu Iacovlev N. referitor la omor, acesta oferind-se să-l împace cu victima. A creat o situație artificială periculoasă pentru Taisia, dar nu a fost îndreptată pentru a-i cauza vreun rău. Nu a fost vorba nici de o remunerare materială, de un omor sau de careva vătămări corporale. Putea să admită că în urma aceluia lichid cu care a acționat puteau să-i fie cauzate careva leziuni, dar nu are cunoștințe în acest domeniu și nu știa cu exactitate. I-au spus să declare că i-a propus bani lui Iacovlev N., pe acesta îl vor aresta, dar pe el îl vor elibera. Declarațiile date inițial și cele din instanța de fond sunt adevărate. Se afla într-o stare în care nu înțelegea nimic, iar colaboratorii poliției au spus să dea declarații că a dat o sumă de bani. Iacovlev N. i-a spus că victima l-a împins și a vărsat tot lichidul peste ambii. El nu putea vorbi normal și nu-și amintește dacă i-a spus că a lovit-o de două ori peste cap. La acel moment se afla în stare de stres și nu crede că putea să-și permită așa ceva. Nu i-a transmis 400 de euro lui Iacovlev N. după acest caz. Nu consideră că a urmărit victima și, deoarece nu putea să vorbească cu ea, se apropia de casa ei și i-a rugat și pe Iacovlev N. și pe Șlapac A. I-a transmis bani lui Iacovlev N. de peste hotare prin transfer bancar, pentru ca acesta să-și facă pașaport străin. Personal nu i-a achitat hotelul lui Iacovlev N. Pe drum a vrut să arunce lucrurile apoi, a decis să le ardă, pentru că erau murdare. După reținere, a arătat locul unde a ars hainele. I-a spus lui Iacovlev N. că dacă relația lor se va îmbunătăți, este gata să-l ajute cu această sumă de 1000 dolari de care va avea nevoie peste hotare.

Cu toate că inculpații nu au recunoscut vina în săvârșirea omorului lui Brînza T., aceasta se confirmă, inclusiv, prin următoarele probe administrate.

Martorul Brînza E. a relatat că fiica se întorcea de la farmacie. De obicei, îi deschidea ușa, iar atunci, cu vreo 5 minute înainte, fratele și soțul au ieșit în scară și au fumat. Le-a spus să nu închidă ușa că vine Taisia. Aceasta a sunat la ușa de jos, ea a deschis, însă aceasta întârzia să apară. Când a intrat, victima avea toată fața desfigurată, era arsă pe o parte față și a căzut în mâinile soțului. Anterior, victima spunea că îi este frică de Zlobin A. și nu vrea să trăiască cu el, s-au certat de multe ori, îl alunga și el venea iar, îi spunea că nu trebuie să o amenințe și nu dorea să

depindă de el. Mesajul „*dacă nu este a mea nu va fi a nimănu*,” Zlobin A. i l-a scris Tatianeii, care este prietena Taisiei.

Martorul Brînză V. a comunicat că Zlobin A. s-a întâlnit cu fiica lui. Când a deschis ușa, fata avea fața arsă, îi cădea părul de pe cap. Aceasta își pierdea cunoștința și nu putea spune nimic, deoarece gura era plină cu salivă.

Martorul Brînză V. a indicat că se afla în apartamentul fratelui său când a intrat victima. Aceasta era în stare gravă și cerea apă, de pe ea cădea carnea și părul cădea din cap. Cumnata a adus apă și i-a turnat peste cap, iar el a sunat la salvare.

Martorul Burcuta A. a relatat în luna noiembrie 2014, Zlobin A. a cumpărat ulei și l-a întrebat dacă are în vânzare acid. Acesta i-a spus că vrea să curețe țeava pentru canalizare, spunându-i că vrea ceva mai eficient, care va ajuta și nu va dăuna țevilor, pentru că uneori alte soluții nu ajută. În acea zi el nu a cumpărat acid, însă, a doua zi a procurat de la vecinul său o sticlă. Ulterior, din mass-media, a aflat ce s-a întâmplat și a recunoscut inculpații. În ziua când a cumpărat acidul, Zlobin A. era singur. Vizual îl cunoaște pe Iacovlev N. În vânzare se află acid pentru acumulatori, care se cumpără inclusiv, pentru a curăța canalizarea. În acea zi a văzut o bucurie pe fața lui Zlobin A., acesta a cumpărat și a plecat.

Martorul Caminschi M. a indicat că nu cunoaște personal inculpații, numai Iacovlev N. venea pe la piață. La 01.11.2014, Zlobin A. a venit la Burcuta A. la piață și l-a întrebat dacă are acid pentru a curăța țevile de canalizare. El i-a dat lui acidul, pe care acesta ulterior i l-a vândut lui Zlobin A. Acidul pentru acumulatori este în cantitate de jumătate de litru, este concentrat, se diluează cu apă distilată, la densitatea de 1,27 și se toarnă în acumulator. Dacă acidul nimerește pe piele – arde și se indică folosirea mănușilor de cauciuc când se lucrează cu acidul. De obicei, atenționează persoanele să fie atente să nu spargă sticla, să nu nimerească pe piele. Zlobin A. a întrebat dacă e concentrat bine și dacă va arde.

Martorul Cirimpei O. a comunicat că Brînză T. a fost internată în terapie intensivă pe motiv de arsură gravă la față, gât, membrele superioare. A suportat un tratament complex chirurgical, a fost supusă necrofasciotomiei decompressive la nivelul feței și gâtului pe stânga. Necătând la tratamentul aplicat, a decedat a doua zi după internare din cauza complicațiilor și decompensării funcționării organelor. La internare, victima era în cunoștință, în stare de șoc și i-a spus că a fost stropită cu lichid în momentul când ieșea din lift de persoane sau o persoană necunoscută.

Martorul Șlapac A. a relatat că a mers împreună cu Iacovlev N. să verifice dacă victima este sau nu acasă. Se uitau dacă arde lumina și plecau, se rețineau posibil câte 10 minute, serveau la magazin câte o cafea și plecau. Sensul acestei urmăriri era ca Zlobin A. să afle dacă victima are pe cineva, dacă se împacă cu ea sau nu. Cunoștea că în acea perioadă Iacovlev N. era în serviciul de pază prin localuri. I-a transmis lui Iacovlev N. bani, în sumă de până la 50 euro, de la Zlobin A.

Totodată, vinovăția inculpaților se confirmă și prin probele scrise, anexate la materialele cauzei, cum ar fi:

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.12.2014, prin care a fost cercetat ascensorul din casa nr. XXX din str. XXXXX, fiind ridicate o șuviță de păr întunecată, o brichetă de culoare galbenă, o căciulă de culoare roșie întunecat

combinat cu verde, o butelie de apă potabilă de 6 l., haine, tifon cu mostre de culoare brună roșietică din ascensor și planșa fotografică;

înștiințarea 903 privind faptul stropirii lui Brînza T. cu o substanță necunoscută în scara casei;

trimiterea-extras privind internarea lui Brînza T. în Spitalul clinic de traumatologie și ortopedie cu arsuri chimice ale feței, capului, gâtului, mâinii;

contractul de locațiune a automobilului din 27.11.2014 conform căruia SRL "Nagoltrans" a transmis în posesiune și folosință temporară lui Zlobin A. automobilul „Dacia Logan”, n.î. XXXXXX;

raportul de expertiză medico-legală nr. 190 D/2416 din 16.12.2014, conform căruia, decesul lui Brînza T. a survenit în rezultatul intoxicației acute cu toxic coroziv (acid sulfuric), care a dezvoltat distrofie în organele interne (rinichi, ficat, miocard) și a generat în final insuficiență hepato-renală acută, ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsie și adevărate de rezultatele histopatologice de laborator. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat arsuri chimice ale capului, feței, membrului superior stâng, gr. IIIB-IV, S=5-6%, care au fost produse prin aplicarea sau stropirea cu toxic coroziv, posibil în termenul și circumstanțele indicate, are legătură cauzală directă cu cauza decesului și se califică ca vătămare corporală gravă. La examinarea toxico-narcologică sângele cadavrului nu conține alcool etilic, metilic, butilic, propilic, amilic și derivații lui. În proba de dializat de tegument s-au depistat sulfati, care ar putea indica prezența acidului sulfuric;

raportul de expertiză chimică nr. 10688 din 23.12.2014, conform căruia pe cele două șuvițe de păr, scurtă, fular, perechea de mănuși, pachetul cu inscripția „flori de mușețel”, tamponul din tifon și brichetă, ridicate la 02.12.2014 în cadrul cercetării la fața locului în ascensorul și holul din blocul locativ amplasat pe str. XXXXXX, XXX, XXXXXX, s-au depistat urme de acid sulfuric și acid azotic, pe căciula de culoare roșie-întunecată și verde urme de careva acizi nu s-au depistat;

raportul de expertiză chimică nr. 10685 din 19.12.2014, potrivit căruia, pe covorașul din polimer de culoare neagră, ridicat la 03.12.2014 în cadrul cercetării la fața locului în automobilul de model „Dacia Logan” cu n.î. XXXXXX, s-au depistat urme de acid sulfuric și acid azotic. Pe cele trei file din hârtie și anume ordin de încasare a numerarului nr. 94333087 din 27.11.2014, o fila A4 cu datele depozitelor de la „Moldindconbank” și o fila A4 eliberată pe numele Iacovlev N. de "MoneyGram", ridicate la 03.12.2014 în cadrul cercetării la fața locului în automobilul de model „Dacia Logan” cu n.î. XXXXXX, s-au depistat urme de acid sulfuric și planșa fotografică;

raportul de expertiză chimică nr. 10686 din 19.12.2014 și planșa fotografică, conform căruia, lichidul din borcanul din sticlă, ridicat la 04.12.2014 în cadrul cercetării la fața locului lângă o gunoiște în apropierea s. Botnărești, r-nul Anenii Noi, prezentat la examinare, prezintă un amestec din acid sulfuric și acid azotic. Pe suprafața flaconului din polimer, ridicat la 04.12.2014 în cadrul cercetării la fața locului lângă o gunoiște în apropierea s. Botnărești, r-nul Anenii Noi s-au depistat urme de acid sulfuric și acid azotic;

raportul de expertiză chimică nr. 10687 din 22.12.2014 și planșa fotografică, potrivit căruia pe ziar, pe fragmentul din lemn, pe fragmentele de hârtie de culoare

cafenie, ridicate la 03.12.2014 în cadrul cercetării la fața locului în garajul nr. XXX din cadrul Asociației Proprietarilor de Garaje nr. XX din stradela XXXXXX, XXXXX, prezentate la examinare, s-au depistat urme de acid sulfuric și acid azotic. Lichidul din butelie, în cantitate de 53 ml., prezentat la examinare, ridicat la 03.12.2014 în cadrul cercetării la fața locului în garajul nr. XX din cadrul Asociației Proprietarilor de Garaje nr. XX din stradela XXXXXX X, XXXXXX, reprezintă acid fosforic;

procesul-verbal de verificare a declarațiilor lui Zlobin A. la locul infracțiunii din 04.12.2014 în care acesta a indicat unde la 02.12.2014, în jurul orelor 11.00 s-a aflat cu Iacovlev N. Acesta și-a pus pe față masca medicinală pe care Zlobin A. a procurat-o la farmacie, la rugămintea lui Iacovlev N. pentru a nu i se vedea fața. Mănușile erau vechi, le-a găsit undeva într-o debara. Iacovlev N. și-a pus mănușile de piele, chipiul negru și gluga și ședea pe bancheta pasagerului. Au șezut în jur de două ore. După ce l-a lăsat pe Iacovlev N. la Anenii Noi la prietena acestuia, a mers și a ars hainele lui Iacovlev N. – scurta și blugii, în afara orașului, în direcția s. Botnărești;

procesul-verbal de verificare a declarațiilor lui Iacovlev N. la locul infracțiunii din 03.12.2014, conform cărora Zlobin A. intenționa să pedepsească victima, stropindu-i fața cu acid pe motiv că aceasta refuza să se întâlnească cu el. Victima estorca bani de la Zlobin A. și încerca pe contul acestuia să-și creeze un viitor. A fost o lovitură foarte puternică pentru Zlobin A., care a decis s-o pedepsească și i-a propus lui aceasta pentru a câștiga și a-l ajuta cu lucrul. A acceptat, deoarece se temea de Zlobin A., care l-a amenințat. Acesta a planificat toată operațiunea, a procurat acidul de undeva, având informația despre acid din Internet, comunicând cu un chimist. Zlobin A. a pregătit acidul, soluția fiind permanent în mașină când urmăreau victima. La 02.12.2014, ora 11.00, au venit la casa victimei și stăteau în automobil. Zlobin A. a început a se enerva că victima iarăși nu va veni. În zilele anterioare au văzut-o, dar nimic nu s-a primit. În acel moment Zlobin A. l-a împins înainte ca să n-o scape. El a pus acidul în buzunar, era cu mănuși din piele pentru a nu se trauma;

proces-verbal de confruntare dintre Zlobin A. și Iacovlev N. din 05.05.2015, în cadrul căreia Iacovlev N. și-a schimbat declarațiile și a indicat că a dorit doar să sperie victima cu efectul acidului și nu a avut intenția s-o stropească, însă ea s-a speriat, l-a împins și atunci, întâmplător, acidul s-a revărsat peste ea. Avea scopul ca aceasta să se sperie de la faptul că lichidul forfotea și dacă ea nu l-ar fi împins, el s-ar fi întors și ar fi plecat. L-a ajutat pe Zlobin A. prietenește și nu a fost cointerestat material. Ideea cu acidul le-a venit în momentul când priveau o emisiune la televizor despre faptul cum un băiat a stropit o domnișoară model cu acid;

extrasul din raportul de expertiză informațională nr. 3925 din 07.04.2015-14.04.2015 privind discuțiile purtate de către Iacovlev N. referitor la starea materială a acestuia și acordul la comiterea acțiunilor criminale.

Astfel, poziția de nerecunoaștere a vinovăției de către inculpați, este apreciată ca o încercare de a-și diminua acțiunile și a evita răspunderea penală.

Versiunea inculpaților că toate acțiunile lor au fost îndreptate în scopul de a-i împăca pe Brînza T. și Zlobin A., iar metoda pe care au ales-o a fost pentru ca

aceasta să se sperie și să apeleze la ajutorul ultimului, nu și-a găsit confirmare, fiind combătută prin probele administrate.

Or, Zlobin A. și Brînza T. s-au cunoscut anterior o perioadă îndelungată de timp și au fost în relații de concubinaj. Între ei deseori aveau loc certuri, iar, în final, s-au despărțit. Inculpatul era obsedat de ideea de a o reîntoarce pe Brînza T., însă, această dorință era unilaterală, victima excluzând orice relații în continuare cu acesta.

Faptul că victima nu dorea să continue careva relații cu Zlobin A. și frica pe care o avea față de acesta a fost confirmat și de mama acesteia, Brînza E., care a indicat că, nemijlocit fiica i-a comunicat că nu dorește să mențină în continuare relațiile cu Zlobin A. deoarece nu vrea să trăiască cu frică. Aceasta i-a spus mamei sale că Zlobin A. i-a declarat că dacă nu este a lui, nu va fi a nimănui. Până la cele întâmplate, victima era speriată, i-a spus că a văzut în scări o persoană cu mască iar, într-o zi, era să fie accidentată de un automobil. Și inculpatul Iacovlev N. a declarat că, în momentul când victima l-a văzut în ascensor, s-a speriat, însă el și-a continuat acțiunile și a stropit-o cu acid.

Totodată, apropiații victimei au confirmat că Zlobin A. era agresiv.

Astfel, martorul Brînza O. a indicat că motivul neînțelegerilor între Zlobin A. și sora sa era egoismul acestuia. Concluzia privind agresivitatea acestuia și-a făcut-o, inclusiv din relatările ultimului despre relația anterioară, creându-i impresia că poate să manifeste astfel de comportament și față de sora lui.

Cu toate că victima întreprindea toate măsurile pentru ca Zlobin A. să nu afle locul aflării și planurile ei, acesta fiind în Israel, cunoștea despre toate acțiunile ei.

Declarațiile inculpaților că au acționat doar pentru a restabili relațiile lui Zlobin A. cu victima nu și-a găsit confirmare. Or, revenind în țară, acesta nu a întreprins, de fapt, nici o tentativă de a se întâlni cu victima și de a discuta referitor la o eventuală posibilitate de împăcare, cu toate că cunoștea domiciliul acesteia și membrii familiei la care a locuit un timp.

Mai mult, inculpatul Iacovlev N. a confirmat că, împreună cu Zlobin A. urmăreau victima și până în ziua incidentului, au mai văzut-o în apropierea casei, însă Zlobin A. nu a intenționat să discute cu ea. Iar martorul Brînza O., fratele victimei, a declarat că nici nu a cunoscut că Zlobin A. s-a întors din Israel.

La fel, nu a fost stabilit nici faptul că în acea zi, Zlobin A. intenționa să discute cu victima. Or, inculpatul Iacovlev N. a relatat că așteptau victima în automobil, de la ora 11.00. În jurul orelor 14.00, aceasta s-a apropiat de casă, iar Zlobin A. nu a ieșit din automobil pentru a discuta, dar l-a îndemnat pe Iacovlev N. să iasă mai repede din automobil cu acidul ca să n-o scape.

Pe lângă aceasta, inculpatul Iacovlev N. a indicat că nu au avut intenția de a omorî victima, încercând să-i împăce, însă a fost stabilit că acestuia îi era frică de Zlobin A. și era dependent de acesta, care l-a asigurat că îl va ajuta cu bani și lucru peste hotare.

În cadrul verificării declarațiilor la fața locului Iacovlev N. a indicat că Zlobin A. urma să-l ajute cu lucru peste hotare și în cazul în care va reuși să-l împăce cu Taisia o să-i achite 1000 dolari, de care va avea nevoie peste hotare. Fiind audiat în cadrul urmăririi penale la 03.12.2014, în calitate de bănuț, Iacovlev N. a declarat că, la acel moment, avea o situație materială precară, iar Zlobin A. l-a cointerestat

material. Mai mult, se temea ca Zlobin A. să nu-i facă ceva lui sau familiei sale dacă n-o să-i îndeplinească rugămintea.

Însăși inculpatul Iacovlev N. a indicat că se caracterizează ca o persoană slabă de caracter, iar martorul Iurco D. a declarat că Zlobin A. are cunoscuți în lumea criminală care pentru bani vor întreprinde orice.

Prin urmare, se atestă că inculpatul Iacovlev N. a fost influențat, inclusiv și psihic de către Zlobin A., fiind dependent de acesta.

Totodată, în cadrul urmăririi penale și pe parcursul examinării cauzei, inculpații au invocat diferite versiuni ale celor comise.

Astfel, declarațiile inculpaților făcute în ședința de judecată că Iacovlev N. a încercat doar să sperie victima, pentru ca aceasta să restabilească relațiile cu Zlobin A. și intenționa numai să verse soluția de acid pe haine dar, deoarece victima l-a împins, soluția s-a vărsat peste ea, nu și-a găsit confirmare.

Însă, în cadrul verificării declarațiilor la fața locului, Iacovlev N. nu a indicat că victima l-ar fi împins și acidul s-a vărsat asupra ei din întâmplare, relatând că, după ce aceasta a intrat în ascensor și l-a văzut, s-a speriat, s-a aplecat, s-a acoperit cu mâinile și, numai atunci, el a turnat acidul peste ea.

Afirmația lui Iacovlev N. că a vrut doar să facă fum pentru a speria victima, contravine declarațiilor date în cadrul urmăririi penale la momentul verificării declarațiilor la fața locului, în care indică că până a turna acidul peste victimă, și-a pus mânușile pentru a nu-și cauza vătămări, fiind conștient de consecințele ce pot surveni în cazul aplicării soluției pe piele.

Or, aceste declarații au fost făcute de către Iacovlev N. benevol, fără careva presiune și în prezența avocatului, acestea fiind expuse în mod consecutiv și corespundere cu circumstanțele cauzei, iar aplicarea cărorva acțiuni de violență în privința acestuia, în scopul prezentării acestor declarații în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare.

În același timp, în cadrul cercetării judecătorești, inculpații au afirmat că Zlobin A. nu cunoștea despre intențiile lui Iacovlev N. și ideea i-a venit ultimului ca urmare a vizionării unui film. Însă, a fost constatat că acidul l-a procurat Zlobin A., iar Iacovlev N. a confirmat că acesta, prin Internet, discuta cu un cunoscut al său chimist de specialitate și se interesa de reacțiile cu acidul. În garaj, anume Zlobin A., în prezența lui Iacovlev N., combina acidul cu alte soluții, că au încercat mai multe variante de a combina acidul și numai în cazul când soluțiile combinate au intrat în reacție și a ieșit fum, atunci Zlobin A. a declarat că este ceea ce trebuie.

La fel, în cadrul urmăririi penale Iacovlev N. a indicat că intenția lui Zlobin A. a fost de a desfigura victima cu un efect rapid și care nu-i va oferi acesteia posibilitatea de a înlătura substanța și nu de a-i stropi hainele. Or, pregătind substanța, acesta i-a încercat efectul, combinând diverse soluții și doar când a adăugat alcool etilic și a izbucnit o pară, el a spus că aceasta este ceea ce trebuie. Efectul soluției Zlobin A. l-a încercat și pe carne.

Deci, afirmația lui Zlobin A. că nu a bănuțit și nu a cunoscut urmările grave ce puteau surveni ca urmare a aplicării soluției și că toate acțiunile nu trebuiau să dăuneze sănătății victimei sunt neîntemeiate.

Și alegațiile lui Zlobin A. că acțiunile lui Iacovlev N. au depășit intențiile sale, sunt irelevante.

Conform art. 48 Cod penal, se consideră exces de autor săvârșirea de către autor a unor acțiuni infracționale care nu au fost cuprinse de intenția celorlalți. Pentru excesul de autor, ceilalți participanți nu sunt pasibili de răspundere penală.

Astfel, inculpatul Iacovlev N. a indicat că ei au urmărit victima o perioadă îndelungată de timp, iar Zlobin A., cunoscând că aceasta se afla peste hotarele țării, întreprindea acțiuni și se interesa de posibilitatea deportării acesteia. Împreună cu Zlobin A. au venit la domiciliul victimei pentru ca acesta, prin intermediul acțiunilor lui Iacovlev N., să o pedepsească, stropind-o pe față cu acid, pentru că ea a refuzat să se mai întâlnească cu Zlobin A. și a întrerupt orice comunicare.

Tot Iacovlev N. a comunicat că Zlobin A. i-a propus să câștige prin aceste acțiuni și să-l ajute cu lucrul, el fiind într-o situație precară. A acceptat să execute indicațiile acestuia și pe motiv că l-a amenințat, iar toate acțiunile au fost organizate de către Zlobin A.

Mai mult, în cadrul urmăririi penale, Zlobin A. a confirmat că a fost acord să-l ajute pe Iacovlev N. cu suma de 1000 dolari, de care va avea nevoie acesta peste hotare.

Martorul M. Caminschi a indicat că, la procurarea acidului, Zlobin A. l-a întrebat pe dacă acidul este concentrat și dacă va arde, iar martorul Dulgher S. a declarat că Zlobin A. și Iacovlev N. la garaj vorbeau de lichide, detonații, incendieri.

Pe lângă aceasta, inculpatul Iacovlev N. și martorul Șlopac A. au confirmat că, la indicația lui Zlobin A., urmăreau victima.

Inculpatul Iacovlev N. a mai comunicat că Zlobin A. l-a adus la domiciliul victimei cu automobilul, așteptând-o pe aceasta de la ora 11.00 până la orele 14.00, iar în momentul când victima a apărut, Zlobin A. l-a îndemnat pe Iacovlev N. să iasă repede din automobil. Pentru a nu fi recunoscut de victimă, Iacovlev N. și-a pus pe față masca pe care Zlobin A. a procurat-o de la farmacie.

La fel, inculpatul Iacovlev N. a indicat în ședința de judecată că și-a pus mănușile, deoarece era iarnă și toți purtau mănuși, însă din declarațiile lui Zlobin A., date în cadrul verificării declarațiilor la fața locului, rezultă că aceste mănuși, vechi și care nu erau pereche, el le-a găsit într-o debara și i le-a transmis lui Iacovlev N.

Totodată, după ce Iacovlev N. a stropit victima cu acid, Zlobin A. l-a dus pe acesta la Anenii Noi și a ars hainele pe care erau urme de acid.

Prin urmare, declarațiile inculpaților că Zlobin A. nu cunoștea nimic despre planul lui Iacovlev N. privind modul în care intenționează acesta să reîntoarcă victima, până la momentul când acesta i-a povestit în mașină, sunt irelevante.

Or, martorul Șlopac A. a declarat că Zlobin A. era îndrăgostit de victimă și nu voia s-o împartă cu cineva.

Potrivit raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 281a-2015 din 07.04.2015, Zlobin A. nu este îngrijorat de situația creată legată de decesul victimei, indicând că era supărat că aceasta nu a vrut să aibă relații cu el.

Deci, a fost stabilit faptul că Zlobin A. a organizat, instigat și contribuit, prin acordarea de mijloace, la săvârșirea omorului lui Brînza T. și a exercitat influență asupra activității lui Iacovlev N. până la consumarea infracțiunii.

Conform recomandărilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 24.12.2012 cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor, cruzimea deosebită demonstrează intenția

făptuitorului de a-i cauza victimei suferințe – de ordin fizic sau psihic – care sunt intense, inutile și prelungite în timp. Omorul săvârșit cu deosebită cruzime presupune o intensitate mult mai mare a acestor dureri, întrucât făptuitorul nu se mulțumește să curme viața victimei. El îi prelungește agonia, torturând-o, maltratând-o, molestând-o. Nu are importanță dacă deosebita cruzime a constituit singura cauză a decesului; este necesar ca deosebita cruzime să fi fost exercitată până la consumarea omorului. Următoarele metode demonstrează manifestarea cruzimii deosebite la săvârșirea omorului - stropirea cu agenți chimici agresivi.

Stropirea cu acizi a victimei, aplicată în timpul vieții acesteia, i-a cauzat suferințe deosebite, ce confirmă că infracțiunea a fost comisă cu deosebită cruzime, ca urmare a sentimentului de gelozie pe care Zlobin A. îl manifesta față de Brînză T.

A fost constatat și faptul că Iacovlev N. a comis omorul victimei din interes material și la comanda lui Zlobin A.

În baza probelor administrate, instanța de judecată a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpaților și a încadrat acțiunile lui Zlobin A. pe art. 42 alin. (3), (4), (5), 145 alin. (2) lit. a), j), p) Cod penal, ca organizarea, instigarea și contribuirea prin acordarea de mijloace la săvârșirea infracțiunii de omor intenționat, adică omorul unei persoane, săvârșit cu premeditare, cu deosebită cruzime, la comandă, și acțiunile lui Iacovlev N. - pe art. 42 alin. (2), art. 145 alin. (2) lit. a), b), j), p) Cod penal, ca omorul intenționat, adică omorul unei persoane, săvârșit cu premeditare, din interes material, cu deosebită cruzime și la comandă.

Totodată, instanța a statuat că Zlobin A. urmează a fi achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzută la art. 42 alin. (3), (4), (5), 197 alin. (2) lit. a) Cod penal, iar Iacovlev N. de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzută la art. 42 alin. (2), 197 alin. (2) lit. a) Cod penal, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Zlobin A. a fost învinuit că, urmărind scopul deteriorării bunurilor altei persoane, a elaborat un plan criminal și în vederea realizării intenției sale, a organizat din timp înfăptuirea acestuia.

Astfel, Zlobin A. l-a recrutat pe Iacovlev N., pe care l-a motivat material, promițându-i o remunerare pentru executarea infracțiunii planificate.

Prin urmare, în noaptea de 20.10.2014 spre 21.10.2014, Iacovlev N. a incendiat automobilul parcat în fața blocului locativ din XXXXXX, XXXXXX, XXX, de model „Honda Accord”, ce aparține lui Brînză O., cauzându-i părții vătămăte daune în proporții mari, în mărime de 55.997,11 lei.

Iacovlev N. a fost învinuit că, urmărind scopul deteriorării bunurilor altei persoane, din interes material, acționând ca autor, în baza unui plan criminal elaborat din timp, fiind recrutat de Zlobin A. și cointeresat material de către acesta, fiindu-i promisă remunerare pentru executarea infracțiunii planificate, în noaptea de 20.10.2014 spre 21.10.2014, a incendiat automobilul parcat în fața blocului locativ din XXXXXX, XXXXXX, XXX, de model „Honda Accord”, ce aparține lui Brînză O., cauzându-i părții vătămăte daune în proporții mari, în mărime de 55.997,11 lei.

Acțiunile lui Zlobin A. au fost încadrate în baza art. 42 alin. (3), (4), (5), 197 alin. (2) lit. a) Cod penal, iar acțiunile lui Iacovlev N. au fost calificate în baza art. 42 alin. (2), 197 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Ținând cont de faptul că unul din elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 197 Cod penal constituie existența prejudiciului în proporții mari și, nefiind confirmat cuantumul prejudiciului în echivalentul a 2500 unități convenționale, inculpații urmează a fi achitați, deoarece în acțiunile lor nu și-au găsit confirmare elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpații au săvârșit o infracțiune excepțional de gravă, cu intenție directă, din interes material, la comandă și din gelozie, și nu au recunoscut vina, formal regretă cele comisă și până la moment nu au conștientizat consecințele acțiunilor lor, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, că Iacovlev N. anterior a fost condamnat și are la întreținere un copil minor, precum și de modul, condițiile și circumstanțele infracțiunii săvârșite, de gravitatea urmărilor care au dus la decesul părții vătămate, de persoana acesteia și relațiile ei cu făptuitorul, de suferințele morale cauzate rudelor legate de pierderea persoanei apropiate, de comportamentul acestora până și după săvârșirea infracțiunii, concluzionând că în privința lor urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de detenție pe viață or, aplicarea unei pedepse mai blânde nu-și va atinge scopul.

Totodată, instanța a reținut că circumstanța agravantă incriminată și susținută de acuzare – săvârșirea infracțiunii cu folosirea preparatelor chimico-farmacologice urmează a fi exclusă, deoarece aceasta se conține în indicii calificativi ai infracțiunii prevăzute la art. 145 Cod penal, ca săvârșirea infracțiunii cu deosebită cruzime.

3. Procurorul în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Angela Pleșca, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Zlobin A. să fie condamnat pe art. 42 alin. (3), (4), (5), 145 alin. (2) lit. a), j), p) Cod penal la detenție pe viață și pe art. 42 alin. (3), (4), (5), 197 alin. (2) lit. a) Cod penal la 6 ani închisoare, iar în baza art. 84 alin. (5) Cod penal a-i stabili pedeapsă definitivă sub formă de detenție pe viață.

Iacovlev N. să fie condamnat pe art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit. a), b), j), p) Cod penal la detenție pe viață și pe art. 42 alin. (2), 197 alin. (2) lit. a) Cod penal la 6 ani închisoare, iar în baza art. 84 alin. (5) Cod penal a-i stabili pedeapsă definitivă sub formă de detenție pe viață.

Apelanta a invocat că vinovăția inculpaților este demonstrată prin probele administrate.

3.1. Avocatul Veaceslav Crăciun și succesorul părții vătămate, Brînza O., la fel, au declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpații fie condamnați pe art. 197 alin. (2) Cod penal, cu încasarea cheltuielilor pentru funeralii, în sumă 48.000 lei.

Apelanții au indicat că au fost prezentate suficiente probe care demonstrează că inculpații, având un plan elaborat din timp, au incendiat automobilul părții vătămate, cu scopul de a-l împiedica să o ducă pe Brînza T. la aeroport, el nefiind de acord cu plecarea acesteia la muncă în or. Dubai.

3.2. A declarat apel și avocatul Vladimir Mării, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului Zlobin A. să

fie recalificate pe art. 157 Cod penal, cu micșorarea cuantumului prejudiciului moral.

Apelantul a invocat că acuzarea nu a prezentat probe concrete care ar dovedi că inculpatul Zlobin A. a comis omorul sau vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau sănătății victimei, fiind constatată prezența semnelor calificative ale infracțiunii de vătămare gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății, cauzată din imprudență.

Or, acțiunile inculpaților reprezintă neglijență și încredere în sine prin utilizarea substanței chimice procurate inițial, potrivit declarațiilor acestora și ale martorilor, în scopuri casnice, care ulterior a fost adaptată la provocarea vătămarilor victimei, soldate cu decesul.

Totodată, se atestă prezența excesului de autor, din momentul în care soluția de acid cu care a fost stropită victima nu a ajuns conform dorinței lui Zlobin A. pe hainele victimei, dar peste fața acesteia, iar lui Zlobin A. nu i se poate incrimina rezultatul acțiunilor lui Iacovlev N.

3.3. Avocatul Oleg Mancevschi a declarat apel suplimentar, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului Zlobin A. să fie recalificate pe art. 157 Cod penal.

Apelantul a indicat că instanța de fond a dat faptei incriminate o calificare eronată și nu a delimitat omorul intenționat, prevăzut la art. 145 Cod penal, de componentele infracțiunilor conexe prevăzute la art. 149 Cod penal, ca lipsirea de viață din imprudență, la art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care a provocat decesul victimei și la art. 157 Cod penal, ca vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență.

Probele administrate nu demonstrează că Zlobin A. avea intenția de a lipsi victima de viață sau de a-i cauza vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății.

3.4. Și inculpatul Zlobin A. a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri legale.

Apelantul a invocat că probele administrate nu sunt suficiente pentru a-l învinui de săvârșirea unei infracțiuni pe care nu a comis-o.

3.5. Avocata Aliona Caminscaia, la fel, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului Iacovlev N. să fie recalificate pe art. 149 Cod penal.

Apelanta a indicat că partea vătămată a fost lipsită de viață din imprudență or, inculpatul a prevăzut că acțiunile lui pot avea ca urmarea moartea, însă a considerat că puteau fi evitate.

La stabilirea pedepsei, instanța urmează să ia în considerație că inculpatul regretă cele săvârșite.

3.6. Inculpatul Iacovlev N., tot a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri legale.

Apelantul a invocat că la examinarea cauzei au fost admise mai multe erori, care au fost contestate în instanțele competente. În consecință a fost condamnat greșit în baza art. 145 Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, apelurile avocaților apărării și ale inculpaților au fost respinse ca nefondate.

Apelurile procurorului, avocatului Veaceslav Crăciun și succesorului părții vătămate au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal în privința lui Zlobin A. în baza art. 42 alin. (3), (4), (5), 197 alin. (2) lit. a) Cod penal, și lui Iacovlev N. în baza art. 42 alin. (2), 197 alin. (2) lit. a) Cod penal a fost încetat pe motiv că fapta constituie contravenție.

Procesul contravențional în privința lui Zlobin A. și Iacovlev N. pe art. 104 Cod contravențional a fost încetat, din motivul expirării termenului de prescripție.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că Zlobin A. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (3), (4), (5), 145 alin. (2) lit. a), j), p) Cod penal, ca organizarea, instigarea și contribuirea prin acordarea de mijloace la săvârșirea infracțiunii de omor intenționat, adică omorul unei persoane, săvârșit cu premeditare, cu deosebită cruzime și la comandă, iar Iacovlev N. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit. a), b), j), p) Cod penal, ca omor intenționat, adică omorul unei persoane, săvârșit cu premeditare, din interes material, cu deosebită cruzime și la comandă.

Totodată, instanța de fond eronat a achitat inculpatul Zlobin A. de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (3), (4), (5), 197 alin. (2) lit. a) Cod penal și inculpatul Iacovlev N. de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (2), 197 alin. (2) lit. a) Cod penal or, în acțiunile acestora se conțin elementele contravenției prevăzute la art. 104 Cod contravențional.

Astfel, probele administrate determină indubitabil în acțiunile inculpaților elementele infracțiunii de omor și etapele de comitere a infracțiunii.

Deci, inculpatul Zlobin A., suferind o nouă decepție în dragoste, manifestată prin respingerea sau refuzul unei relații din partea victimei, decide să o determine pe ultima, prin metode și mijloace violente care, din declarațiile martorilor, au avut o influență determinantă în starea psihică a victimei.

În același timp, inculpatul Zlobin A., constatând că amenințările nu au generat rezultatul scontat, l-a instigat pe Iacovlev N. la incendierea automobilului ce aparține lui Brînza O., acțiuni consumate în noaptea de 20 spre 21 octombrie 2014, împrejurări ce i-au provocat victimei retrăiri și emoții frustrante, de frică, incertitudine și nesiguranță în ce privește securitatea vieții ei.

Pentru a trece la a doua etapă a planului său, inculpatul Zlobin A., împreună cu Iacovlev N. au mers și au procurat acid de la piață la data de 01.11.2014, fapt confirmat de martorii Burcuta A. și Caminschi M., iar martorul Dulgher S. a afirmat că inculpații au cerut cheile de la garaj, că au mers împreună și a văzut că ei aveau două recipiente cu lichide, vorbeau de explozii, detonări, incendii, iar mai târziu a înțeles că lichidul erau substanță de acid.

În continuare, Zlobin A., urmărind scopul omorului lui Brînza T., din motive de gelozie, a elaborat un plan criminal și în vederea realizării intenției sale, a organizat din timp înfăptuirea acestuia. Astfel, Zlobin A. l-a recrutat pe Iacovlev N., pe care l-a cointerestat material, promițându-i o remunerare pentru executarea infracțiunii planificate. La 02.12.2014, în jurul orelor 14.30, Zlobin A. și Iacovlev

N., de comun acord și prin înțelegere prealabilă, acționând cu intenție directă, cu o deosebită cruzime, dându-și seama că vor provoca victimei chinuri și suferințe deosebite, repartizându-și din timp între ei rolurile, s-au deplasat cu automobilul „Dacia Logan”, n.î. XXXXXX, luat în locațiune în acest scop, în curtea blocului locativ nr. XXX, XXXXXX, XXXXXX, unde așteptau venirea victimei. În momentul în care victima a apărut în vizorul lor, Iacovlev N. și-a pus pe față o mască medicinală pentru a nu fi recunoscut, a luat din automobil acid sulfuric și acid azotic, pregătite din timp în calitate de mijloace ale comiterii infracțiunii de către Zlobin A., a ieșit din automobil, a intrat din urma ei în scara blocului și a stropit-o peste cap, în regiunea feței și a gâtului cu soluțiile de acid, după care, împreună cu Zlobin A., au părăsit locul comiterii infracțiunii. În urma leziunilor corporale primite, la 03.12.2014, victima a decedat la Centrul Republican Leziuni Termice al Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie.

Deci, la calificarea acțiunilor inculpaților în baza art. 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, existența agravantei date și-a găsit pe deplin confirmare.

Astfel, omorul săvârșit cu premeditare presupune întrunirea concomitentă a trei condiții: 1) trecerea unui interval de timp din momentul luării hotărârii de a săvârși omorul și până la momentul executării infracțiunii; 2) în acest interval de timp, făptuitorul trebuie să mediteze, să-și concentreze forțele sale psihice în vederea asigurării reușitei acțiunii sale; 3) în acest interval de timp, făptuitorul trebuie să treacă la săvârșirea unor acte de pregătire de natură să întărească hotărârea luată și să asigure realizarea ei.

Premeditarea nu trebuie echivalată cu intenția premeditată. Pentru a exista premeditare nu este suficient ca făptuitorul să fi luat pur și simplu mai dinainte hotărârea de a omorî.

Or, premeditarea este prezentă, fiind stabilit că făptuitorii au dispus de timp suficient, au întreprins acte de pregătire a omorului, și anume prin achiziționarea acidului sulfuric și azotic, luarea în locațiune a automobilului în vederea săvârșirii infracțiunii, împărțirea rolurilor între ei. Intenția de a săvârși omorul a apărut din timp, iar făptuitorii au întreprins din timp măsuri pentru a se pregăti de această infracțiune.

Interesul material constituie motivul generat de necesitatea făptuitorului de a-și spori activul patrimonial (de a obține sau de a reține un câștig material) sau de a-și micșora pasivul patrimonial (de a se elibera de cheltuieli materiale), un asemenea motiv fiind de natură să agraveze omorul.

Prin urmare, instanța de fond just a concluzionat că este aplicabilă circumstanța agravantă, prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. b) Cod penal în privința inculpatului Iacovlev N. or, în cadrul urmăririi penale, fiind audiat în calitate de bănuit, acesta a declarat că avea o situație materială precară, iar Zlobin A. l-a cointerestat material, mai mult, acesta se temea de Zlobin A., motiv pentru care a acceptat, contra unei remunerații în bani, să săvârșească infracțiunea.

Totodată, la comiterea omorului victimei, în urma înțelegerii prealabile, au participat ca autor - Iacovlev N., iar în calitate de organizator, instigator și complice - Zlobin A., concluzie ce rezultă din probele administrate, în special prin versiunea inculpaților că, înțelegându-se inițial „s-o sperie pe Brînza T., ca ultima să ceară ajutor lui Zlobin A. și să se împace”. Deci, producerea morții victimei era

dorită, fiind doar admisă conștient. Mai mult, a fost stabilit că Zlobin A. era obsedat de ideea de a o reîntoarce pe Brînza T., dorința însă fiind unilaterală, ultima excluzând orice relații în continuare cu inculpatul.

Cruzimea deosebită demonstrează intenția făptuitorului de a-i cauza victimei suferințe, de ordin fizic sau psihic, care sunt intense, inutile și prelungite în timp. Cruzimea este inerentă oricărui omor, deoarece în momentul omorului, victima simte dureri fizice și morale. Omorul săvârșit cu deosebită cruzime presupune o intensitate mult mai mare a acestor dureri, întrucât făptuitorul nu se mulțumește să curme viața victimei, ci îi prelungeste agonia, torturând-o, maltratând-o, molestând-o. Nu are importanță dacă deosebita cruzime a constituit singura cauză a decesului; este necesar ca deosebita cruzime să fi fost exercitată până la consumarea omorului.

Or, din modul și mijloacele cu care a fost comisă crima, din gradul leziunilor, din numărul mare al acestora, instanța de fond corect a concluzionat că în acțiunile inculpaților se conține semnul calificativ agravant - omorul săvârșit cu o deosebită cruzime.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 190D/2416 din 16.12.2014-12.03.2015, decesul victimei a survenit în rezultatul intoxicației acute cu toxic coroziv (acid sulfuric), care a dezvoltat distrofie în organele interne (rinichi, ficat, miocard) și a generat, în final, insuficiența hepato-renală acută. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat arsuri chimice a capului, feței, membrului superior stâng, gr. IIIB-IV, S~5-6 % care au fost produse prin aplicarea sau stropirea cu toxic coroziv, posibil în termenul și circumstanțele indicate, are legătură directă cu cauza decesului, se califică ca vătămare corporală gravă. În proba de dializat de tegument s-au depistat sulfatați, care ar putea indica la prezența acidului sulfuric.

Pe lângă aceasta, instanța de fond just a stabilit prezența circumstanței agravante prevăzută la art. 145 alin. (2) lit. p) Cod penal or, la săvârșirea omorului la comandă iau parte cel puțin două persoane: 1) persoana care comandă omorul, îndeplinind, după caz, rolul de organizator sau de instigator al infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. p) Cod penal în cazul nostru, 2) persoana care execută comanda de omor, îndeplinind rolul de autor al infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. p) Cod penal.

În același timp, argumentele apărării că acțiunile inculpatului Iacovlev N. urmează a fi recalificate în baza art. 149 Cod penal, ca lipsirea de viață din imprudență, iar acțiunile inculpatului Zlobin A. se încadrează în baza art. 157 Cod penal, ca vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență, sunt nefondate.

Omorul dă expresie unei conduite violente, reprezentând o formă de manifestare a făptuitorului care a luat hotărârea de a suprima viața unei persoane și se folosește de mijloacele apte să realizeze acest scop, pe când în cazul lipsirii de viață din imprudență nu avem un act de violență, ci o conduită greșită a făptuitorului într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă, în anumite împrejurări, consecințe sub formă de moarte cerebrală a victimei. Spre deosebire de infracțiunea de omor intenționat, lipsirea de viață din imprudență se comite în mod frecvent prin inacțiune, atunci când făptuitorul omite să facă ceea ce este

obligat potrivit legii, altor reglementări sau împrejurărilor, pentru a nu cauza moartea unei persoane (încălcând conduita prescrisă de legea penală de a nu lipsi de viață).

Or, a fost demonstrată intenția directă a inculpaților în săvârșirea omorului victimei și se exclude imprudența la lipsirea de viață sau vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății. Mai mult, inculpații premeditat au organizat săvârșirea infracțiunii, folosind acidul procurat anterior, au luat în locațiune automobilul cu care s-au deplasat la locul săvârșirii infracțiunii și, în mod direct, au comis infracțiunea, dându-și seama de urmările prejudiciabile, le-au prevăzut și au dorit survenirea lor.

Totodată, declarațiile inculpaților, date în instanța de fond, că toate acțiunile lor au fost îndreptate pentru a restabili relațiile lui Zlobin A. cu Brînza T., nu și-au găsit confirmare, fiind stabilit că Zlobin A., revenind în țară, nu a întreprins nicio tentativă de a se întâlni cu victima și a discuta referitor la o eventuală posibilitate de împăcare.

Iacovlev N. a relatat că au așteptat în automobil ca să apară victima de la ora 11.00 și, văzând-o în jurul orelor 14.00 că se apropie de casă, Zlobin A. nu a ieșit din automobil pentru a discuta, dar l-a îndemnat pe Iacovlev N. să iasă mai repede din automobil cu acidul ca să n-o scape, astfel fiind neîntemeiate argumentele inculpatului Zlobin A. că la 02.12.2014, el voia să discute cu victima.

La fel, sunt irelevante și alegațiile apărării că inculpații au vrut să sperie victima, având intenția să verse acidul peste hainele acesteia, dar Brînza T. l-a împins și acidul s-a vărsat.

Astfel, în cadrul verificării declarațiilor la fața locului, Iacovlev N. a indicat că după ce victima a intrat în ascensor și l-a văzut, ea s-a speriat, s-a aplecat, s-a acoperit cu mâinile și, numai atunci, el a turnat acidul peste ea. Mai mult, inculpatul era conștient de consecințele acidului turnat pe piele, el îmbrăcând mănuși pentru a nu-și răni mâinile.

Pe lângă aceasta, a fost demonstrat că Zlobin A. a procurat acidul, iar Iacovlev N. a confirmat că acesta, prin Internet, discuta cu un cunoscut de al său, chimist de specialitate și se interesa de reacțiile cu acidul și, în garaj, anume Zlobin A., în prezența lui Iacovlev N., combina acidul cu alte soluții, că au încercat mai multe variante de a combina acidul și dar în cazul când soluțiile combinate au intrat în reacție și au produs fum, Zlobin A. a declarat că este ceea ce trebuie.

Iacovlev N. a indicat că intenția lui Zlobin A. a fost de a o desfigura pe Brînza T. cu un efect rapid și care nu-i va oferi ultimei posibilitatea de a înlătura substanța și nicidecum de a-i stropi hainele. Pentru aceasta, Zlobin A., la pregătirea substanței, a încercat efectul, combinând diverse soluții, inclusiv benzină și alcool etilic.

Deci, afirmațiile apărării că Zlobin A. nu a bănuit și nu a știut ce fel de urmări grave vor putea surveni ca urmare a aplicării soluției, sunt neîntemeiate și se combat prin probele administrate.

La fel, în cadrul verificării declarațiilor la fața locului, Iacovlev N. a comunicat că, împreună cu Zlobin A., au venit la domiciliu victimei pentru ca Zlobin A., prin intermediul acțiunilor lui Iacovlev N., să o pedepsească pe Brînza T., stropindu-i fața cu acid. Zlobin A. i-a propus să câștige prin aceasta, urmând să-

I ajute cu lucrul, deoarece era într-o situație materială precară. A acceptat executarea acestor acțiuni și din motiv că Zlobin A. l-a amenințat, iar toate acțiunile au fost organizate de către acesta.

Totodată, Zlobin A., procurând acidul, l-a întrebat pe martorul Caminschi M. dacă acidul este bine concentrat și dacă va arde, iar martorul Dulgher S. a indicat că, din discuțiile inculpaților la garaj, a înțeles că aceștia vorbeau de lichide, deflații, incendieri.

Apărarea a invocat că instanța de fond și-a bazat sentința de condamnarea în privința inculpatului Zlobin A. pe probe inexistente la materialele cauzei, indicând raportul de constatare medico-legală nr. 2416 din 11.03.2015 (vol. I, f.d. 83-86), raportul de expertiză medico-legală nr.190 D/2416 din 16.12.2016 (vol. I, f.d. 87-88). Or, f.d. 83-86, vol. I conțin Raportul de constatare medico-legală nr. 2416 din 04.12.2014 – 11.03.2015, întocmit de specialistul medico-legal Mihalaș E., în baza solicitării din 03.12.2014, fiind petrecută examinarea exterioară și interioară a cadavrului victimei. De asemenea, f.d. 87-88, vol. I conține Raportul de expertiză medico-legală nr. 190D/2416 din 16.12 – 12.03.2016, întocmit de expertul medico-legal Mihalaș E. în baza ordonanței din 16.12.2014. Conform art. 89 alin. (1) Cod de procedură penală, expertul medico-legal Mihalaș E. nu putea lua parte la proces în calitate de expert, deoarece a participat în calitate de specialist în acest proces și a petrecut în aceasta calitate examinarea interioară a cadavrului.

Însă, argumentele apărării sunt neîntemeiate, fiind stabilit că, raportul de constatare medico-legală nr. 2416, început la 04 decembrie 2014 și terminat la 11.03.2015 și raportul de expertiză medico-legală nr. 190D/2416, început la 16.12.2016 și terminat la 12 martie 2015, sunt probe prezente la materialele cauzei și dovedesc incontestabil vina inculpatului Zlobin A.

În același timp, alegațiilor apărării că expertul Mihalaș E. nu putea participa la proces ca expert, deoarece a participat ca specialist, sunt irelevante or, raportul de constatare medico-legală nr. 2416 a fost întocmit de Mihalaș E. în calitate de expert-judiciar medico-legal, și nu de specialist.

Și constatarea apărării privind încălcarea drepturilor procesuale ale lui Zlobin A. în calitate de bănuț, învinuit și inculpat, în cursul procesului penal, este nefondată, fiind stabilit că inculpatului i-a fost respectat dreptul la apărare, acesta a beneficiat de dreptul la un proces echitabil, fiind respectate prevederile legale privind competența după materie și după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în ședința de judecată, inclusiv la asigurarea participării apărătorului ce reprezintă interesele inculpatului.

Totodată, argumentele apărării că lipsesc dovezi care ar demonstra vinovăția inculpaților nu sunt susținute prin probe, iar acțiunile de urmărire penală și investigație s-au efectuat în conformitate cu legea fiind autorizate conform legii, alegații apărării fiind combătute prin probele administrate.

Nerecunoașterea vinei de către inculpați este apreciată ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau

refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Prin urmare, apelurile apărării sunt nefondate, urmând a fi respinse.

Pe lângă aceasta, procesul penal de învinuire a lui Zlobin A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), (5), art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal și a lui Iacovlev N. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal, urmează a fi încetat deoarece fapta constituie contravenția prevăzută de art. 104 Cod contravențional.

Astfel, fiind stabilit că unul din elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 197 Cod penal constituie existența prejudiciului în proporții mari, iar potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 574 din 27.04.2016, valoarea medie a automobilului de model „Honda Accord” la data de 21.10.2014, fiind apreciată la suma de 41.519 lei, prejudiciul cauzat nu constituie proporții mari, fapta inculpaților urmând a fi calificată pe art. 104 Cod contravențional, ca distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine, dacă fapta nu reprezintă o infracțiune.

Deci, instanța de apel, cercetând probele administrate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că Zlobin A., urmărind scopul deteriorării bunurilor altei persoane, a elaborat un plan și, în vederea realizării intenției sale, a organizat din timp înlăturarea acestuia. Astfel, Zlobin A. l-a recrutat pe Iacovlev N., pe care l-a motivat material, promițându-i o remunerație pentru executarea deteriorării bunurilor altei persoane. Prin urmare, în noaptea de 20.10.2014 spre 21.10.2014, Iacovlev N. a incendiat automobilul parcat în fața blocului locativ din XXXXXX, XXXXXX, XXX, de model „Honda Accord”, ce aparține lui Brînza O., cauzându-i părții vătămate daune în mărime de 41.519 lei.

Iacovlev N., urmărind scopul deteriorării bunurilor altei persoane, din interes material, acționând în baza unui plan elaborat din timp, fiind recrutat de Zlobin A. și cointeresat material de către acesta, fiindu-i promisă remunerație, în noaptea de 20.10.2014 spre 21.10.2014, a incendiat automobilul parcat în fața blocului locativ din XXXXXX, XXXXXX, XXX, de model „Honda Accord”, ce aparține lui Brînza O., cauzându-i părții vătămate daune în mărime de 41.519 lei.

Acțiunile inculpaților se încadrează în baza art. 104 Cod contravențional, ca distrugerea sau deteriorarea intenționată a bunurilor străine, dacă fapta nu reprezintă o infracțiune și care se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 20 la 40 de ore.

În conformitate cu art. 30 alin. (1), (2) Cod contravențional, prescripția înlătură răspunderea contravențională, iar termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 12 luni. Potrivit art. 26 al aceluiași act normativ, înlăturarea răspunderii contravenționale pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției are loc în cazul prescripției răspunderii contravenționale.

Contravenția a fost săvârșită la data de 20 octombrie 2014 spre 21 octombrie 2014, iar termenul de prescripție de 12 luni a expirat la data de 20 octombrie 2015,

procesul contravențional în privința lui Zlobin A. și Iacovlev N. urmând a fi încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Totodată, din contul lui Zlobin A. și Iacovlev N. urmează a fi încasat, în mod solidar, în beneficiul părții vătămate Brînza O. prejudiciul material, cauzat prin săvârșirea contravenției de distrugere sau deteriorare intenționată a bunurilor străine, în mărime de 41.519 lei, apreciat prin raportului de expertiză judiciară nr. 574 din 27.04.2016.

Cu referire la solicitarea succesorului părții vătămate Brînza O. privind încasarea cheltuielilor pentru funeralii, în sumă de 48.000 lei, urmează a fi menținute dispozițiile sentinței privind admiterea în principiu a acțiunii, asupra cuantumului despăgubirii urmând să se expună instanța de drept comun.

În același timp, cererea acuzării privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate la efectuarea expertizei psihiatrico-legale, în mărime a câte 994 lei de la inculpați nu este întemeiată.

Potrivit art. 61 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, în conformitate cu pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2103 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pct. 11 al hotărârii statuează că instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

La stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art. 75 Cod penal, că inculpații au săvârșit o

infracțiune excepțional de gravă, de motivul acestora, de persoana celor vinovați, de circumstanțele cauzei, acțiunile și rolul fiecăruia dintre inculpați, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora, corect concluzionând că în privința lor urmează a fi aplicată pedeapsa cu detențiune pe viață, cu executare în penitenciar de tip închis or, pedeapsa aplicată inculpaților este una echitabilă, lipsind temeiuri de casare a sentinței în această parte.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii în partea neîncasării cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte în instanța de apel.

Recurentul a invocat că art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, astfel că soluția instanțelor de fond și de apel de a respinge cererea de încasare a acestor cheltuieli este neîntemeiată.

Or, avansarea cheltuielilor judiciare de către stat își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu pentru ca niciun infractor să nu rămână nepedepsit.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Serghei Canțer, în numele inculpatului Iacovlev N., solicitând casarea hotărârilor adoptate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că, în speță, se atestă prezența semnelor calificative ale intenției de vătămare gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență, iar acțiunile inculpaților nu doar presupun ci și prezintă o neglijență și încredere în sine la utilizarea substanței chimice procurate inițial în scopuri casnice și ulterior, adaptată la provocarea vătămarilor corporale victimei, care s-au soldat cu decesul acesteia.

Totodată, instanțele de fond și de apel urmau să se expună asupra încălcării drepturilor inculpatului, fiind respinsă cererea de audiere a martorilor suplimentari, cererea de acordare a timpului suficient pentru pregătirea de ultimul cuvânt, plângerile împotriva acțiunilor organului de urmărire penală, acțiuni ce urmau a fi apreciate la justa valoare de instanța de apel la primirea unei soluții corecte.

Instanța de apel greșit a încetat procesul penal pe art. 179 alin. (2) Cod penal, constatând că fapta constituie contravenție, fiind corectă soluția instanței de fond de achitare a inculpaților, deoarece suma prejudiciului nu constituie proporții mari sau deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond urma să țină cont de prevederile art. 75 Cod penal, însă prin aplicarea celei mai aspre pedepse – detențiunea pe viață, nu se va atinge scopul pedepsei penale.

Pe lângă aceasta, prejudiciul moral în mărime de 400.000 lei este exagerat, instanța neavând motive de a stabili cuantumul dat care, din start, este de neexecutat pentru inculpat.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.2. Inculpatul Iacovlev N., la fel, a declarat recurs ordinar și recurs suplimentar, solicitând casarea decizii menționate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că la adoptarea sentinței, instanța de fond a admis erori procesuale și de drept, care pun la îndoială temeinicia și legalitatea acesteia.

Instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în lipsa unei argumentări, a ignorat probele suplimentare prezentate de apărare.

Pe lângă acesta, în cadrul urmăririi penale, acuzarea, cu încălcarea prevederilor art. 6 CEDO, nu a indicat motivele recalificării acțiunilor de la art. 151 alin. (4) Cod penal în baza art. 145 alin. (2) Cod penal.

Or, acțiunile lui au fost încadrate greșit, iar decizia instanței de apel este întemeiată pe presupuneri și pe interpretările eronate ale instanței, fiind omise circumstanțele concrete.

Astfel, instanța de apel la examinarea cauzei, a încălcat dreptul la un proces echitabil și principiul imparțialității, garantat de art. 6§1 CEDO.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că Dulgher S. a pregătit soluția, în rezultatul căreia a decedat victima, urmând a fi dispusă rejudecarea cauzei pentru a stabili acțiunile și rolul fiecărui participant la infracțiune, în conformitate cu prevederile procesual penale.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

Prin cererea din 12.09.2017, inculpatul Iacovlev N. a solicitat retragerea recursului ordinar declarat de avocatul Serghei Canțer, deoarece nu îi reprezintă interesele.

5.3. A declarat recursuri ordinare și recursuri suplimentare și inculpatul Zlobin A., solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (3), (4), (5) 145 alin. (2) lit. a), j), p) Cod penal din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat și condamnat în baza art. 157 Cod penal la o pedeapsă nonprivativă de libertate, cu admiterea în principiu a acțiunii civile și casarea încheierii din 25.04.2017 privind respingerea demersului privind numirea expertizei judiciare medico-legale-chimice.

Recurentul a indicat că acțiunile lui se încadrează în baza art. 157 Cod penal, ca vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență.

Or, încadrarea juridică a faptelor de către instanțele de fond și de apel este greșită și ilegală.

La fel, instanța de apel i-a respins cererea privind audierea repetată a martorilor care au indicat că, în cadrul acțiunilor de urmărire penală, procurorul a exercitat presiune asupra lor, astfel fiind admisă încălcarea prevederilor art. 6§3 CEDO.

Pe lângă aceasta, nu a fost autorizată măsura de verificare a corespondenței șterse și accesul la paginile lui de pe rețelele de socializare și poșta electronică.

Martorul Caminschi M. și-a modificat declarațiile de mai multe ori, astfel că depozițiile acestuia nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Mai mult, instanța de apel a permis audierea repetată a martorului Brînza E., care a depus mărturii și în instanța de fond, iar cererea apărării privind audierea martorilor care dețin informații referitor la circumstanțele cauzei și demască procuratura că a exercitat presiune asupra martorilor pentru a obține declarații în favoarea acuzării, a fost respinsă nemotivat.

În același timp, pe motiv că nu a fost completat tabloul clinic conform cerințelor legale, a fost efectuată o expertiză medico-legală necalitativă și viciată.

Instanțele de fond și de apel au dat o apreciere eronată probelor administrate, ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, iar instanța de apel a luat în considerație doar probele acuzării, fiind ignorate argumentele acuzării care dovedesc lipsa în acțiunile inculpatului a intenției de a comite omorul.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 iulie 2018, a fost încetată procedura de examinare a admisibilității în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Iacovlev Nicolai, în legătură cu retragerea recursului, iar celelalte recursuri au fost declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

Instanța de recurs a statuat că instanța de apel corect a stabilit că cheltuielile judiciare solicitate de acuzare sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, ce sunt trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

Totodată, a fost admisă cererea inculpatului Iacovlev N. de retragere a recursului declarat de avocatul Serghei Canțer și încetată procedura de recurs.

Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a cercetat suplimentar probele administrate, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și a evaluat just probele în corespundere cu cerințele art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, corect concluzionând că acțiunile inculpatului Zlobin A. întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), (5), 145 alin. (2) lit. a), j), p) Cod penal și art. 104 Cod contravențional, iar ale inculpatului Iacovlev N. - 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit. a), b), j), p) Cod penal și art. 104 Cod contravențional.

Astfel, această concluzie rezultă din probele administrate, și anume declarațiile succesului părții vătămate Brînza O., ale martorilor Macarenco T., Brînza E., Brînza V., Brînza Ș., Burcuța A., Caminschi M., Dulgher S., Cirimpei O., Șlapac A., Iurco D., denunțul lui Brînza E., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.12.2014; înștiințarea 903 privind stropirea lui Brînza T. cu substanță necunoscută în scara casei; trimiterea-extras privind internarea lui Brînza T. în Spitalul clinic de traumatologie și ortopedie cu arsuri chimice ale feței, capului,

gâtului, mâinii, contractul de locațiune a automobilului din 27.11.2014; contractul de locațiune a automobilului de model „Dacia Logan” din 30.11.2014 încheiat cu Zlobin A.; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.12.2014 în urma căreia a fost examinat automobilul sus indicat, în cadrul căreia au fost ridicate un covoraș din polimer de culoare neagră, trei file de hârtie, un rucsac de culoare albastră cu lucruri în el, două scurte, o căciulă, un pulover, mijloace bănești, chitanțe, telefonul mobil de model „Samsung” GT-S61024 și planșa fotografică; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpului delict la cauza penală din 30.12.2014; procesele-verbale de cercetare la fața locului din 03.12.2014 și 04.12.2014, unde a fost cercetat garajul nr. 222 din XXXXXX XX, XXXXXX, în cadrul căruia a fost ridicat un ziar cu inscripția „votăm”, un băț, o sticlă de polietilenă cu o soluție incoloră cu inscripția „кислота”, precum și cercetată porțiunea de drum din partea dreaptă, direcția de deplasare spre s. Botnărești și planșa fotografică, conform căreia au fost depistate o pereche de mănuși din piele de culoare neagră, un borcan cu inscripția „miere”, un flacon din polimer cu inscripția „alcool etilic”; raportul de constatare medico-legală nr. 2416 din 11.03.2015; raportul de expertiză medico-legală nr. 190D/2416 din 16.12.2014, conform căruia decesul lui Brînza T. a survenit în rezultatul intoxicației acute cu toxic coroziv (acid sulfuric), care a dezvoltat distrofie în organele interne (rinichi, ficat, miocard) și a generat în final insuficiență hepato-renală acută, ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsie și adevărate de rezultatele histopatologice de laborator. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat: arsuri chimice a capului, feței, membrului superior stâng, gr. IIIB-IV, S~5-6%, care au fost produse prin aplicarea sau stropirea cu toxic coroziv, posibil în termenul și circumstanțele indicate, are legătură cauzală directă cu cauza decesului și se califică ca vătămare corporală gravă. La examinarea toxico-narcologică, sângele cadavrului nu conține alcool etilic, metilic, butilic, propilic, amilic și derivații lui. În proba de dializat de tegument s-au depistat sulfati, care ar putea indica prezența acidului sulfuric; rapoartele de expertiză chimică nr. 10685, nr. 10686 din 19.12.2014, nr.10687 din 22.12.2014 și nr. 10688 din 23.12.2014; procesul-verbal de percheziție din 03.12.2014; ordonanțele de recunoaștere și anexare a corpurilor delict la cauza penală din 03.02.2015 și 21.04.2015; informația privind convorbirile telefonice; procesul-verbal de verificare a declarațiilor lui Zlobin A. la locul infracțiunii din 04.12.2014; procesul-verbal de verificare a declarațiilor lui Iacovlev N. la locul infracțiunii din 03.12.2014; procesul-verbal de confruntare dintre Zlobin A. și Iacovlev N. din 05.05.2015; extrasul din raportul de expertiză informațională nr. 3925 din 07.04.2015 - 14.04.2015, probe care sunt descrise în decizia instanței de apel și confirmă vinovăția inculpaților în comiterea omorului victimei.

Deci, în acțiunile inculpaților este prezentă latura obiectivă și subiectivă a omorului intenționat.

Astfel, latura obiectivă este realizată prin acțiuni fizice care au provocat moartea persoanei.

Omorul intenționat este o infracțiune materială, care se consideră consumată din momentul survenirii morții victimei. Între acțiunea și decesul victimei trebuie să existe o legătură de cauzalitate, adică decesul victimei trebuie să survină ca urmare a acțiunilor făptuitorului și nu în urma altor circumstanțe.

Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă sub formă de intenție directă sau indirectă. Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, precum și din studierea caracterului relațiilor dintre făptuitor și victimă.

Intenția de a săvârși omorul rezultă din următoarele împrejurări de fapt: folosirea unor mijloace apte de a produce moartea (ținând seama de felul mijloacelor, dimensiunile, soliditatea, greutatea acestora); locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile ori asupra căreia s-a acționat; numărul, intensitatea și repetabilitatea loviturilor ori a altor acte de violență exercitate asupra victimei; perseverența făptuitorului în exercitarea violențelor; natura relațiilor dintre făptuitor și victimă anterioare săvârșirii faptei (normale, prietenești, de dușmănie); atitudinea făptuitorului după săvârșirea faptei (a încercat să dea un prim ajutor victimei sau a lăsat-o în starea în care a adus-o); locul și timpul săvârșirii infracțiunii; particularitățile victimei (vârsta, condiția fizică etc.); nivelul de instruire, experiența de viață, cunoștințele profesionale, aptitudinile făptuitorului; alte împrejurări preexistente, concomitente sau subsecvente. Împrejurările în cauză nu au relevanță în sine privite în mod individual sau invariabil, ci numai de la caz la caz și apreciate în ansamblu.

Totodată, latura subiectivă a infracțiunii este caracterizată de motiv și scop, care poate fi săvârșită din motive de răzbunare, gelozie, ură, invidie etc.

Or, Zlobin A., suferind o nouă decepție în dragoste, manifestată prin respingerea sau refuzul unei relații din partea victimei, decide să o determine pe ultima, prin metode și mijloace violente care, din declarațiile martorilor, au avut o influență determinantă în starea psihică a victimei. Constatând că amenințările nu au generat rezultatul dorit, Zlobin A. l-a instigat pe Iacovlev N. la acțiuni concrete și dure, și anume incendierea automobilului ce aparține lui Brînza O., fapt care a fost realizat în noaptea de 20 spre 21 octombrie 2014, împrejurări ce au provocat victimei retrăiri și emoții frustrante, de frică, incertitudine și nesiguranță în ce privește securitatea vieții ei.

Pentru a trece la a doua etapă a planului, Zlobin A., împreună cu Iacovlev N., au procurat acid de la piață la data de 01 noiembrie 2014, fapt confirmat de martorii Burcuta A. și Caminschi M. Și Dulgher S. a indicat că inculpații au cerut cheile de la garaj și, mergând împreună cu ei, a văzut că aveau două recipiente cu lichide, vorbeau de explozii, detonări, incendii, iar mai târziu a înțeles că lichidul era substanță de acid.

În continuare, Zlobin A., urmărind scopul omorului victimei din motive de gelozie, a elaborat un plan criminal și, în vederea realizării intenției sale, a organizat din timp înfăptuirea acestuia. Astfel, Zlobin A. l-a recrutat pe Iacovlev N. și l-a cointerestat material, promițându-i o remunerare, pentru executarea infracțiunii planificate. La 02.12.2014, în jurul orelor 14.30, ambii inculpați, de comun acord și prin înțelegere prealabilă, acționând cu intenție directă, cu o deosebită cruzime, dându-și seama că vor provoca victimei chinuri și suferințe deosebite, repartizându-și din timp între ei rolurile, s-au deplasat cu automobilul „Dacia Logan”, luat în locațiune în acest scop, în curtea blocului locativ din XXXXXX, XXX, XXXXXX, unde așteptau venirea victimei. În momentul în care Brînza T. a apărut în vizorul lor, Iacovlev N. și-a pus pe față o mască medicinală pentru a nu fi

recunoscut, a luat din automobil acid sulfuric și acid azotic, pregătite din timp în calitate de mijloace ale comiterii infracțiunii de către Zlobin A., a ieșit din automobil, a intrat din urma ei în scara blocului și a stropit-o peste cap, în regiunea feței și a gâtului cu soluțiile de acid, după care, împreună cu Zlobin A. au părăsit locul comiterii infracțiunii. În urma leziunilor corporale primite, la 03.12.2014, Brînza T. a decedat la Centrul Republican Leziuni Termice al Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie.

Totodată, în acțiunile inculpaților se atestă și prezența agravantei - omorul săvârșit cu premeditare, fiind stabilit că inculpații au dispus de timp suficient, în care au întreprins acte de pregătire a omorului, prin achiziționarea acidului sulfuric și azotic, prin luarea în locațiune a automobilului și împărțirea rolurilor între ei. Deci, intenția de a comite omorul a apărut din timp și inculpații au întreprins măsuri din timp în vederea săvârșirii infracțiunii.

La fel, în acțiunile lui Iacovlev N. este prezent și semnul calificativ al omorului - interesul material, care constituie motivul generat de necesitatea făptuitorului de a-și spori activul material sau de a-și micșora pasivul patrimonial. Potrivit declarațiilor acestuia, depuse în calitate de bănuț, el era într-o situație materială precară, iar Zlobin A. l-a cointeresat material, totodată, se temea de Zlobin A., motiv din care a acceptat propunerea să săvârșescă infracțiunea contra unei remunerări în bani.

Pe lângă aceasta, la comiterea omorului victimei, în urma înțelegerii prealabile, ca autor a participat Iacovlev N., iar în calitate de organizator, instigator și complice - Zlobin A., care s-au înțeles inițial s-o sperie pe Brînza T., ca ultima să ceară ajutor lui Zlobin A. și să se împace. Astfel, producerea morții victimei de inculpați era dorită, fiind admisă conștient. Mai mult, s-a constatat că Zlobin A. era obsedat de ideea de a o reîntoarce pe Brînza T., dorință care era unilaterală, iar victima excludea orice relație în continuare cu ultimul.

În același timp, cruzimea deosebită demonstrează intenția făptuitorului de a-i cauza victimei suferințe, de ordin fizic sau psihic, care sunt intense, inutile și prelungite în timp. Cruzimea este inerentă oricărui omor, deoarece în momentul omorului, victima simte dureri fizice și morale. Omorul săvârșit cu deosebită cruzime presupune o intensitate mult mai mare a acestor dureri, întrucât făptuitorul nu se mulțumește să curme viața victimei, el îi prelungește agonia, torturând-o, maltratând-o, molestând-o. Nu are importanță dacă deosebita cruzime a constituit singura cauză a decesului, fiind necesar ca deosebita cruzime să fi fost exercitată până la consumarea omorului.

Deci, în acțiunile inculpaților se conține și semnul calificativ - cu o deosebită cruzime, care rezultă din modul și mijloacele cu care a fost comisă crima, de gradul de leziuni, de aplicarea unui număr mare de leziuni corporale, de acțiunile la care victima a fost supusă torturii.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 190D/2416 din 16.12.2014 – 12.03.2015, decesul lui Brînza T. a parvenit în rezultatul intoxicației acute cu toxic coroziv (acid sulfuric), care a dezvoltat distrofie în organele interne (rinichi, ficat, miocard) și a generat în final insuficiență hepato-renală acută, ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsie și adevărate de rezultatele histopatologice de laborator. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au

depistat arsuri chimice ale capului, feței, membrului superior stâng, gr. IIIB-IV, S~5-6%, care au fost produse prin aplicarea sau stropirea cu toxic coroziv, posibil în termenul și circumstanțele indicate, are legătură cauzală directă cu cauza decesului și se califică ca vătămare corporală gravă. La examinarea toxico-narcologică sângele cadavrului nu conține alcool etilic, metilic, butilic, propilic, amilic și derivații lui. În proba de dializat de tegument s-au depistat sulfați, care ar putea indica prezența acidului sulfuric.

Totodată, omorul săvârșit la comandă se caracterizează prin faptul că întotdeauna la comiterea acestuia participă cel puțin două persoane: - persoana care comandă omorul, îndeplinind după caz, rolul de organizator sau de instigator al infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. p) Cod penal, care în speță este Zlobin A. și persoana care execută comanda de omor, având rolul de autor - Iacovlev N.

Afirmațiile inculpaților că în acțiunile lor lipsește intenția în comiterea omorului victimei și că nu au fost prezentate probe pertinente, concludente, utile și veridice care să confirme că ei intenționat au comis omorul, iar acțiunile lor urmează a fi încadrate în baza art. 157 Cod penal, ca vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență, deoarece ei nu au avut careva intenție de a omorî victima, sunt nefondate or, acestea contravin circumstanțelor de fapt ale cauzei, iar la judecarea cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul lipsirii ilegale, intenționate de viață a victimei.

Infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal, este o componentă de infracțiune materială pentru care legea penală stabilește prezența obligatorie a consecințelor și raportului cauzal dintre acțiunea săvârșită și urmările care au survenit, ca elemente a laturii obiective a componentei de infracțiune. Legătura cauzală este o condiție obligatorie pentru a incrimina persoanei răspunderea penală pentru consecințele prejudiciabile survenite. Infracțiunea nominalizată nu poate avea urmări prejudiciabile exprimate în decesul victimei.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal se exprimă în vinovăție sub formă de imprudență.

Potrivit literaturii juridice, intenția de a săvârși omorul se poate deduce din următoarele împrejurări: folosirea unor mijloace apte de a produce moartea; locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile ori asupra căreia s-a acționat etc.

Or, a fost demonstrată intenția directă a inculpaților în comiterea omorului, care premeditat au organizat săvârșirea infracțiunii, folosind acid procurat anterior în scopul săvârșirii acțiunilor criminale, luând în locațiune automobilul cu care s-au deplasat la locul săvârșirii faptei și în mod direct au comis infracțiunea, dându-și seama de urmările prejudiciabile, le-au prevăzut și au dorit survenirea lor.

Astfel, cererea apărării privind reîncadrarea faptei comise de inculpați în baza art. 157 Cod penal, nu are suport probatoriu și contravine probelor administrate, care confirmă că inculpații au comis infracțiunea de omor, solicitarea fiind înaintată în scopul ușurării situației și stabilirii unei pedepse mai blânde.

Și argumentele inculpatului Zlobin A. că rapoartele de constatare medico-legală nr. 2416 din 11.02.2015 și de expertiză medico-legală nr. 190D/2416 din 12.03.2015, din care rezultă motivul parvenirii decesului victimei urmau a fi apreciate critic, pe motiv că procurorul l-a informat despre toate acțiunile efectuate când nu mai avea posibilitatea să verifice temeinicia și realitatea celor descrise, fiind

încălcând principiul contradictorialității și egalității armelor în proces, sunt neîntemeiate și declarative or, potrivit procesului-verbal de notificare a părților privind dispunerea expertizei, bănuțului Zlobin A. la 22.01.2015 i-au fost aduse la cunoștință în conformitate cu prevederile art. 142, 144 Cod de procedură penală, ordonanța din 16.12.2014 privind dispunerea expertizei medico-legale a cadavrului victimei. Conform procesului-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 19.03.2015, lui Zlobin A. i-a fost adus la cunoștință, în conformitate cu prevederile art. 151 Cod de procedură penală, raportul de expertiză nr. 190D/2416 din 16.12.2014, efectuate în privința cadavrului victimei, iar inculpatul și avocatul acestuia nu au avut careva obiecții și nu au înaintat întrebări suplimentare către expert, fiind de acord cu concluziile expertizei.

Mai mult, încălcările date urmau a fi puse în discuție la faza urmăririi penale sau după ce apărarea a făcut cunoștință cu materialele cauzei, astfel nefiind respectate prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Pe lângă aceasta, la 14.05.2015, învinuitului Zlobin A., în prezența apărătorului său, i-au fost prezentate materialele cauzei penale, iar după ce aceștia au luat cunoștință cu ele, avocatul a indicat că solicită scoaterea de sub urmărire penală a acestuia din motivul lipsei în acțiunile lui Zlobin A. a elementelor constitutive ale infracțiunii, însă referitor la dezacordul cu concluzia expertizei medico-legale în privința cadavrului victimei, cereri sau demersuri nu au declarat, ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea actului procedural.

Critica inculpatului Zlobin A. asupra faptului că, potrivit art. 89 alin. (1) Cod de procedură penală, expertul medico-legal Mihalaș E. nu a putut participa la proces în calitate de expert, dacă a participat în calitate de specialist în acest proces și a petrecut în această calitate examinarea interioară a cadavrului, este nefondată or, raportul de constatare medico-legală nr. 2416 a fost întocmit de către Mihalaș E., în calitate de expert-judiciar medico-legal, dar nu ca specialist.

Totodată, în susținerea temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, inculpatul Zlobin A. indică că instanța de apel a încălcat termenul pronunțării deciziei motivate, deoarece la 25.04.2017 instanța a pronunțat dispozitivul deciziei, indicând că pronunțarea deciziei motivate va avea loc pe 23.05.2017, însă data pronunțării în decizie este indicată 30.05.2017, fără ca participanții la proces să fie informați despre adoptarea unui act procedural privind amânarea pronunțării deciziei motivate.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 25.04.2017, a fost pronunțat dispozitivul deciziei, cu anunțarea părților că pronunțarea integrală a deciziei motivate va avea loc la 23.05.2017, dată la care, instanța, în conformitate cu prevederile art. 338 alin. (3) Cod de procedură penală, în prezența tuturor participanților la proces, a amânat pronunțarea hotărârii pentru data de 30.05.2017.

La pronunțarea deciziei motivate la 30 mai 2017, în ședință s-au prezentat toți participanții la proces, ce se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată, și prin recipisa în care părțile au semnat pentru primirea deciziei integrale.

Prin urmare, motivele invocate de inculpat în acest sens sunt declarative, fiind constat că în instanța de apel nu au fost încălcate prevederile art. 6 CEDO, cauza fiind judecată cu respectarea dreptului la un proces echitabil, în mod public și în

termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege, fiind adoptată o hotărâre legală și întemeiată.

Totodată, apărarea și-a exprimat dezacordul cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 190D/2416 din 16.12.2014, prin care la partea vătămată s-au constatat vătămări corporale grave, invocând că, în cazul admiterii demersului apărării privind efectuarea expertizei medico-legale chimice, putea fi făcută altă calificare a faptei incriminate inculpaților.

Conform art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoștințe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei. Dispunerea expertizei se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală.

Art. 147 Cod de procedură penală stipulează că, în cazul în care constatarea vreunei circumstanțe ce poate avea importanță probatorie în cauza penală este posibilă numai în urma efectuării unor investigații în diferite domenii, se dispune expertiza complexă. În cazul torturii, efectuarea expertizei complexe, cu operarea examinării medico-legale, psihologice și, după caz, a altor forme de examinare, este obligatorie. În baza totalității datelor constatate în cadrul expertizei complexe, experții, în limitele competenței lor, formulează concluzii despre circumstanțele pentru constatarea cărora a fost dispusă expertiza. Expertul nu are dreptul să semneze acea parte a raportului de expertiză complexă ce nu ține de competența sa.

Prin încheierea din 25.04.2017, instanța a dispus respingerea demersului avocatului inculpatului Zlobin A. privind efectuarea unei expertize medico-legale chimice, ca nefondat.

În demers apărarea a înaintat următoarele întrebări: dacă pe corpul cadavrului cet. Brînza T. au fost prezente leziuni corporale, atunci care este localizarea, mecanismul de formare și timpul provocării acestora?; care este gravitatea leziunilor corporale depistate pe corpul lui Brînza T.?; în momentul provocării leziunilor corporale, depistate pe corpul cadavrului au fost lezate careva organe vitale, dacă da, care anume, cu indicarea gravității leziunii provocate a organului respectiv?; cât timp s-a scurs de la provocarea leziunilor corporale până la survenirea decesului?; leziunile corporale depistate pe corpul cadavrului au legătură directă cu survenirea morții, dacă da, care leziune a provocat decesul?; care a fost agentul traumatic cu care au fost cauzate leziunile corporale depistate pe corpul victimei?; care a fost concentrarea agentului traumatic cu care ar fost cauzate leziunile corporale?; s-a intensificat în cazul spălării imediate cu apă a substanței chimice toxic coroziv (acid sulfuric) efectul nociv al substanței asupra lui Brînza T. sau nu?; dacă a fost acordat ajutor necesar victimei internată la data de 02.12.2014 la ora 15.00 în Secția terapie intensivă și a fost supusă necrofasciotomiei decompressive la nivelul feței și gâtului pe stânga numai la ora 20.25?

Or, în cadrul urmăririi penale a fost efectuată cercetarea medico-legală, fiind efectuat raportul de constatare medico-legală nr. 2416 din 11.03.2015 și raportul de expertiză medico-legală nr. 190D/2416 din 12.03.2015, din care rezultă că decesul

lui Brînza T. a parvenit în rezultatul intoxicației acute cu toxic coroziv (acid sulfuric), care a dezvoltat distrofie în organele interne (rinichi, ficat, miocard) și a generat în final insuficiență hepato-renală acută, ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsie și adevărate de rezultatele histopatologice de laborator. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat arsuri chimice ale capului, feței, membrului superior stâng, gr. IIIB-IV, S~5-6%, care au fost produse prin aplicarea sau stropirea cu toxic coroziv, posibil în termenul și circumstanțele indicate, are legătură cauzală directă cu cauza decesului și se califică ca vătămare corporală gravă. La examinarea toxico-narcologică sângele cadavrului nu conține alcool etilic, metilic, butilic, propilic, amilic și derivații lui. În proba de dializat de tegument s-au depistat sulfăți, care ar putea indica prezența acidului sulfuric.

Astfel, în concluziile expertizei efectuate, au fost reflectate răspunsuri amănunțite la întrebările adresate, lipsind temeiurile prevăzute la art. 147, 148 Cod de procedură penală, privind necesitatea efectuării unei expertize medico-legale chimice, iar dezacordul apărării cu concluziile experților nu constituie temei de reîncadrare a acțiunilor inculpaților.

În același timp, sunt irelevante și argumentele inculpaților privind respingerea nemotivată a demersul apărării de audiere suplimentară a martorilor Iurco D., Macarenco T., Stucalschi D., Leancă A., Ciorap T., pentru a fi înlăturate divergențele între declarațiile martorilor și că declarațiile lui Iurco D., Macarenco T. în cadrul urmăririi penale au fost date sub influență, fiind îngădit dreptul inculpaților la un proces echitabil și contradictoriu.

Însă, instanța de apel, audiind părțile și ținând cont de opiniile acestora, motivat a respins demersurile apărării, fiind stabilit că martorii Iurco D. și Macarenco T. au fost audiați la urmărire penală și în instanța de fond, unde nu au depus careva declarații incriminatorii față de inculpați, iar martorul Macarenco T. nu se cunoaște în ce circumstanțe a scris cererile privind exercitarea anumitor presiuni față de el. Or, declarațiile martorilor sunt consecvente, se completează reciproc, au fost depuse sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor false, unde inculpații și avocații acestora au avut posibilitatea de a le acorda întrebări.

Prin urmare, inculpaților nu le-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prin faptul că s-au respins demersurile privind audierea martorilor, declarațiile cărora nu sunt decisive în raport cu obiectul probațiunii. Mai mult, pentru confirmarea elementului de fapt care constituie obiectul probei, au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente, care dovedesc cu certitudine vina inculpaților în comiterea omorului intenționat, astfel încât contradictorialitatea invocată de apărare nu denotă caracterul ilegal al hotărârilor contestate.

Pe lângă aceasta, argumentele inculpatului Zlobin A. că în fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 4701/471 în privința lui Brînza T. sunt neconcordanțe; că în fișa anesteziei este indicat numele altui bolnav, mai multe rubrici nu sunt îndeplinite, fiind încălcat ordinul nr. 303 din 06.05.2010 al Ministerului Sănătății privind lista intervențiilor medicale care necesită perfectarea acordului informat al pacientului; că specialistul otorinolaringolog Chirtoaca B. nu a examinat pacienta pe viu, dar a avut loc consultația prin telefon pe linia Aviasan; că potrivit rapoartelor de

expertiză, în proba de dializat de tegument sau depistat sulfați, care ar putea indica prezența acidului sulfuric, nefiind indicată concentrația acestuia, considerând că victima a decedat în urma utilizării componentului sulfat care se conține în produsele cosmetice întrebuintate de femei precum și cele ale inculpatului Iacovlev N. că martorul Dulgher S. a avut rolul de participant la infracțiune, având atribuție la confecționarea acidului, sunt inadmisibile, deoarece nu au fost invocate și în apel, iar potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Or, în situația în care temeiurile date nu au fost invocate în apel, instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica aceste temeiuri în procedura recursului ordinar.

Totodată, afirmația apărării că instanțele de judecată incorect au apreciat probele, punându-le la baza soluției de condamnare, nu constituie temei de admitere a recursurilor, fiind stabilit că probele au fost administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător, lipsind temeiuri de a pune la îndoială legalitatea acestor concluzii.

Astfel, alegațiile apărării că Zlobin A. nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (3), (4), (5), 145 alin. (2) lit. a), j), p) Cod penal, iar Iacovlev N. infracțiunea prevăzută la art. 42 alin. (2), 145 alin.(2) lit. a), b), j), p) Cod penal, sunt irelevante și contravin materialelor cauzei, nerecunoașterea vinovăției de către inculpați urmând a fi apreciată drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, aceștia urmărind scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Este declarativ și motivul invocat că instanțele judecătorești au pronunțat hotărâri ilegale, nefiind aplicat principiul prezumției nevinovăției, iar examinarea cauzei a avut loc cu încălcarea drepturilor inculpaților la un proces echitabil or, instanța de apel nu a stabilit încălcarea prezumției nevinovăției inculpaților, vinovăția acestora fiind dovedită, într-un proces judiciar, cauza penală fiind judecată cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

Deci, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile art. 414 - 419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de recurenți prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, art. 6 CEDO, nu și-au găsit confirmare din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în decizia instanței de apel, în sensul rejudecării hotărârii judecătorești, recursurile declarate fiind vădit neîntemeiate.

7. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

8. La 19 ianuarie 2019, avocatul Tudor Barbă a declarat recurs în anulare, în numele condamnatului Zlobin A., în care solicită *casarea sentinței*, în partea condamnării în baza art. 42 alin. (3), (4), (5), 145 alin. (2) lit. a), j), p) Cod penal, încasării prejudiciului moral în mărime de 400.000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 lei în beneficiul lui Brînza O., rejudecarea cauzei cu achitarea inculpatului pe motiv că nu a săvârșit fapta incriminată și condamnarea acestuia în baza art. 157 Cod penal la o pedeapsă nonprivativă de libertate.

Recurentul a invocat că instanța de fond a încadrat juridic greșit faptele incriminate condamnatului or, nu a delimitat omorul intenționat, prevăzut la art. 145

Cod penal de componența infracțiunilor conexe prescrise de art. 149 Cod penal, ca lipsirea din viață din imprudență, art. 151 Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății și art. 157 Cod penal, ca vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență.

Or, decesul victimei trebuie să se găsească într-o legătură de cauzalitate directă cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Potrivit concluziilor raportului de constatare medico-legală nr. 2416 din 04.12.2014-11.03.2015, leziunile cauzate victimei au fost calificate ca vătămare corporală gravă, iar acuizarea nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă, utilă și veridică că condamnatul Zlobin A. a avut intenția de a omorî victima.

Totodată, potrivit art. 89 alin. (1) Cod de procedură penală, expertul medico-legal Mihalaș E. nu avea dreptul de a participa la proces în calitate de expert, deoarece a petrecut, în calitate de specialist, examinarea interioară a cadavrului.

Mai mult, condamnatul Zlobin A., fiind în arest din 03.12.2014, a fost înștiințat despre numirea expertizei medico-legale prin ordonanța din 16.12.2014, numai la data de 22.01.2015, prin ce i s-a încălcat dreptul la apărare, art. 66 Cod de procedură penală, art. 26 din Constituție și art. 6 CEDO.

Deci, instanța de fond a recunoscut vinovăția condamnatului Zlobin A. în baza probelor care nu dovedesc vinovăția lui.

Pe lângă aceasta, martorii audiați în instanța de fond nu au declarat că cunoșteau despre intenția lui Zlobin A. de a lipsi victima de viață sau de a-i cauza acesteia vătămare gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății.

La adoptarea sentinței de condamnare, instanța de fond face trimitere la declarațiile condamnatului Iacovlev N., date în cadrul urmăririi penale la 03.12.2014, imediat după reținere, obținute forțat de către organul de urmărire penală, ce se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr. 6219 din 04.12.2014, prin care la acesta s-a stabilit echimoză la nivelul brațului stâng, cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, cu suprafața de interacțiune limitată, posibil la degitopresiune, excoriații la nivelul mâinii și degetelor 2, 3, 4, mâna propriu-zisă pe dreapta, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, cu suprafața neregulată sau la lovire de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate, fiecare în parte, cât și în comun și se califică ca vătămare neînsemnată.

Potrivit art. 94 Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute prin aplicarea violenței, amenințărilor sau a altor mijloace de constrângere, prin violarea drepturilor și libertăților persoanei.

În prezent, la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, se examinează plângerea condamnatului Iacovlev N. în baza art. 313 Cod de procedură penală.

Prin urmare, probele administrate nu dovedesc că condamnatul Zlobin A. a urmărit scopul omorului victimei din motive de gelozie și că a elaborat și un plan criminal, organizând din timp infracțiunea, iar instanța de apel nu a luat în considerație încălcările admise de instanța de fond, examinând cauza cu încălcarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a ignorat și cererile martorilor Iurco D. și Macarenco T. care au indicat că mărturiile depuse la urmărire penală au fost obținute sub presiune și amenințări, aceste probe fiind puse la baza sentinței de condamnare.

Și instanța de recurs, contrar prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, a omis încălcările comise de instanțele de fond și de apel.

Totodată, pedeapsa aplicată condamnatului, sub formă de detențiune pe viață, este prea aspră și nu corespunde faptei săvârșite și personalității acestuia, urmând a fi luat în considerație că părinții lui pensionari și bolnavi au fost lipsiți de ajutorul pe care îl primeau de la unicul fiu.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 452, 453, 454, 455, 456 Cod de procedură penală, 21, 25, 26 din Constituție, art. 6 pct. 1, 3 lit. a) CEDO.

8.1. La 14 februarie 2019, a declarat recurs în anulare și condamnatul Iacovlev N., în care solicită casarea deciziei instanței de recurs și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile lui să fie reîncadrate în baza art. 157 Cod penal sau dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Recurentul a indicat că acțiunile lui se încadrează în baza art. 157 Cod penal, ca vătămarea gravă sau medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență.

Astfel, din momentul cauzării vătămărilor sănătății și până la decesul victimei au trecut 10 ore, timp în care aceasta s-a aflat în cunoștință și a putut vorbi, la materialele cauzei lipsind probe care ar demonstra că vătămările cauzate victimei erau incompatibile cu viața.

Potrivit art. 89 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana nu poate lua parte la proces în calitate de expert dacă a participat în calitate de specialist în acest proces.

Însă, în rapoartele de expertiză medico-legale efectuate în cadrul cauzei penale, figurează Mihalaș E., atât în calitate de specialist, cât și de expert, iar în temeiul art. 89 alin. (1) Cod de procedură penală, aceste probe sunt inadmisibile și urmează a fi respinse de instanța de judecată. Iar, nefiind efectuată o nouă expertiză medico-legală și o expertiză chimică în vederea stabilirii concentrației substanțelor chimice și pericolul acestora pentru sănătatea și viața persoanelor, nu este posibil a stabili legătura de cauzalitate dintre acțiunile săvârșite și consecințele survenite.

Incriminarea săvârșirii infracțiunii la comandă reprezintă poziția declarativă a acuzării, nefiind administrate careva probe în acest sens.

În același timp, refuzul instanței de apel de a audia repetat martorii care au indicat că, în cadrul urmăririi penale, au dat declarații fiind influențați de procuror, a fost justificat de instanța de recurs prin invocarea unei audieri repetate a martorilor, tănuirea acțiunilor ilegale ale procurorului constituind încălcarea prevederilor art. 6 pct. 3 lit. d) CEDO la audierea martorilor în procesul de judecată.

Or, este imposibil de respinge concluziile instanței de recurs, atunci când în cadrul unui proces judiciar au fost luate în considerație doar circumstanțele care pot fi interpretate în favoarea acuzării, iar restul argumentelor și probelor au fost respinse sau ignorate nemotivat.

Astfel, instanța de recurs a încălcat principiul imparțialității și dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

În rezultat, a fost condamnat ilegal pentru o infracțiune pe care nu a săvârșit-o, nefiind demonstrat motivul comiterii infracțiunii, precum și că a acționat la comandă.

Totodată, la materialele cauzei lipsește o expertiză medico-legală legală și completă care ar conține concluzii privind cauza decesului victimei, de către cine, ce substanțe și acțiuni au dus la survenirea consecințelor ireversibile.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 457 Cod de procedură penală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Dar, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, și cu toate că recurenții au făcut referire la art. 6 din CEDO, în recursurile vizate nu sunt indicate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept ale speței și la împrejurările concrete relevate în descriptivul hotărârilor irevocabile, inclusiv cele reproduse la pct. 2., 4. și 6. din prezenta decizie, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârilor irevocabile atacate, omițându-se completamente argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 8., 8.1. din decizie*).

Mai mult, avocatul solicită casarea doar a sentinței instanței de fond, nefiind, astfel, clară poziția apărării în raport cu deciziile instanțelor de apel și de recurs (*pct. 8. din decizie*).

Rezultă, că recursurile în anulare nu întrunesc condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile în anulare ale avocatului și condamnatului cu

circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurenți.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În același timp se reține, că potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul în anulare poate fi declarat la Curtea Supremă de Justiție împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, dar doar după epuizarea căilor ordinare de atac.

Potrivit jurisprudenței naționale și a CtEDO, pentru a epuiza căile interne de recurs, reclamantul trebuie să abordeze pretenția, care este formulată în temeiul Convenției, în cadrul procedurilor naționale (*hotărârea CtEDO din 05.07.2011, pct. 21, în cauza Dan c. Moldovei*).

În acest sens se reține că, argumentele indicate în recursul în anulare a avocatului, că: *„La adoptarea sentinței de condamnare, instanța de fond face trimitere la declarațiile condamnatului Iacovlev N., date în cadrul urmăririi penale la 03.12.2014, imediat după reținere, obținute forțat de către organul de urmărire penală, ce se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr. 6219 din 04.12.2014, prin care la acesta s-a stabilit echimoză la nivelul brațului stâng, cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, cu suprafața de interacțiune limitată, posibil la degitopresiune, excoriații la nivelul mâinii și degetelor 2, 3, 4, mâna propriu-zisă pe dreapta, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, cu suprafața neregulată sau la lovire de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate, fiecare în parte, cât și în comun și se califică ca vătămare neînsemnată. Potrivit art. 94 Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute prin aplicarea violenței, amenințărilor sau a altor mijloace de constrângere, prin violarea drepturilor și libertăților persoanei. În prezent, la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, se examinează plângerea condamnatului Iacovlev N. în baza art. 313 Cod de procedură penală”* nu au fost invocate în apel și în recursul ordinar, deci nu au niciun suport legal în aspectul vizat (*pct. 3. - 8. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile în anulare, conform argumentelor reproduse la pct. 8. și 8.1. din decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond, de apel și de recurs au apreciat circumstanțele și probele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

De altfel, descriptivul deciziilor contestate, inclusiv împrejurările în fapt și în drept reproduse la pct. 2., 4. și 6. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că acestea au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția formulată condamnaților, și încadrarea juridică a acțiunilor condamnatului Zlobin A. în baza art. 42 alin. (3), (4), (5), 145 alin. (2) lit. a), j), p) Cod penal, iar a condamnatului Iacovlev N. în baza art. 42 alin. (2), 145 alin.(2) lit. a), b), j), p) Cod penal, adoptând hotărâri legale, întemeiate și motivate în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin aprecierea tuturor probelor acuzării și apărării din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de

vedere al coroborării lor, în corespundere cu prescripțiile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, instanțele de apel și de recurs ordinar pronunțându-se în mod detaliat și argumentat asupra tuturor motivelor, versiunilor și probelor invocate de apărare, inclusiv în apelurile și recursurile declarate.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

În același timp, potrivit art. 6 pct. 11¹), 27 alin. (1), 414 alin. (1), (2), 434 Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Deci, activitatea instanțelor judecătorești privind aprecierea sau reaprecierea probelor conținute în dosarul penal și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, și invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este una lipsită de orice suport juridic, și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Mai mult, motivele invocate în recursurile în anulare au constituit obiect de examinare în instanțele de fond, de apel și de recurs, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2., 4., 6., 8., 8.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Rezultă că, în raport cu motivele enunțate, instanțele de fond, de apel și de recurs, adoptând deciziile contestate (*pct. 2., 4., 6., 8., 8.1. din decizie*), nu au comis erori de drept de natura unui viciu fundamental, iar recursurile nominalizate sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, dat fiind că sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

10. În conformitate cu art. 456 alin. (1), (2), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE

inadmisibilitatea recursurilor în anulare declarate de avocatul Tudor Barbă și de condamnatul Iacovlev Nicolai, împotriva sentinței Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 03 iunie 2016, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 iulie 2018, în privința condamnaților Zlobin Andrei XXXXX și Iacovlev Nicolai XXXXX, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 aprilie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Dumitru Mardari

Maria Ghervas